

Sevgili Okuyucular

"Karşılık beklememek" bir ödevdir.

Tanrı korkusuna dayanan faziletler, ahlâklar, genellikle faydalı değildirler. İnsanları Tanrı'dan korkutarak haksızlık yapmaktan çekinmek iyi bir araç olamaz. Ahlâk Tanrı korkusuna dayandıkça, ümitlerle ahlâk yolunda yürüyen, daima bir karşılık için itaat eden, çıkarlarını gözetip duran bir varlık olmaktan kurtulamaz. Bütün edimler böylece Tanrı için değil, O'nun nimetleri için yapılmış olur ki, burada fazilet değil tacirlik vardır.

Ümitlerin içinde taşıdığı haz hiç bir vakit tabiata uygun değildir. Hazı yakalamak için her şeye, her çareye başvuran insanın kederden, öfkeden, kıskançlık ve hasetten kendisini kurtarması nasıl mümkün olabilir? Esasında Tanrı bizi bir başkasının ıstırabından haz duyacak şekilde değil, elem duyacak şekilde, vicdanlı yaratmıştır. Bu yüzden âlemde şer değil, tersine yüce iyilik, hayr, sessizce artıp durmaktadır. Tabiat pozitif yoldadır. Hayat için savaş yoktur, uzlaşma vardır.

Her edim, yapılan her iş, kendi kendisinin şuuruna sahip ruhun, yaradılışa karşı yapmakla yükümlü olduğu ödevidir. Yaradılış ve onun bir tezahürü olan tabiat, bizim özel bireyselliğimizi asla kaldırmak ve yok etmek istemez. İşte en azından bu sebepten dolayı Tanrı'ya korkusuz olarak yönelmek, hayr'ı karşılık beklemeden işlemek, ruhun kendi kendine işleyen iradesinin bir gereğidir.

Varlık olduğumuz için varlık olan bizler, yani insanlar, "karşılıksız edimler'in" şuuruna vardığımız zaman, Tanrısal aydınlanma hiyerarşisinin üstün derecelerinde ödev almanın liyakatini kazanmış oluruz, ki burada varlığımızın, Tanrı'ya benzemek yolunda, "yüce iyilik" olan âlemin düzenine uygun bir iştiraki söz konusudur.

Kuşkusuz, realiteleri dereceli geçişlerle, her geçişin **liyakat sınavlarını** vererek tekâmül kanunlarını öğrenen ruhun **beden ötesi kurtuluşu**, her tür koşulun üstüne çıkmasıyla mümkündür. Niyet ve çaba, bütün aksiyonları değerlendiren ölçüttür. Niyetin bozulmazlığı ve çabaların sürekliliği liyakatin esasıdır.

Tabiatta, evrende, şuur tohumları mevcuttur; bu tohumların büyüyüp gelişmeleri tekâmüldür. Ruh bu tohumları kendi bünyesinde geliştirebilen en güçlü varlıklardan biridir. Tabiatın son amacı, "**var oluşlarıyla faaliyetlerinin şuuruna malik olan varlıkları**" oluşturmaktır. Ancak, bu şuursal **genel uyanma** oimadan da maddî kıyamet olmayacaktır.

Selâm ve Sevgiler

Ergün ARIKDAL

DEĞİŞİM DEVİRİNDEYİZ...

A CABA devre sonlarında fiziki olarak alt-üst olma gerçekleşecek mi? Bu bizi ilgilendirmez, dünyayı ilgilendirir. Önemli olan, insanın alt-üst olmasıdır. Ve işte, devre sonlarında yaşanan karışık ruh hâlleri, sembolik olarak, bir rüya şeklinde "Sadıklar Plânı'nda" gayet güzel ifade edilmiştir. (Celse 27 Kademe 6` - 6/4/1965) Elbette, rüya semboliktir. Fakat abartılmış bir sembolizm söz konusu değildir. İnsanların içinde buldukları ruh hâlleri, bugün aynen geçerlidir.

Günümüzde insanlık büyük baskı altında ve belirsizlik içindedir. Kendilerine öğretilmiş veya vaat edilmiş olan mutluluk tablolarının, mutluluk masallarının hiç birinin teşekkül etmediğini, oluşmadığını veya oluşmuşsa da ferdî olarak kısa devreler ve kısa anlar içinde gerçekleştiğini görmekteyiz. İnsanların keçiboynuzundaki baldan daha az, diline bulaşan bir iki tadın dışında, başka bir şey olmadığını fark etmenin derin teşevvüşünü yaşıyorlar.

Bugün insanlık derin bir teşevvüş tablosu çizmektedir. Eğer iyi gözlerssek, insanların böyle bir ruh hâli içinde

olduğunu hemen fark edebiliriz. Çünkü artık hiç bir şey tat vermez olmuştur. İnsanlar tamamıyla köşeye sıkışmış vaziyettedir ve gösterilen en küçük hedeflere bile fayda veya mutluluk sağlayabilmek için çaresizlik içinde saldıracak durumdadırlar.

DÜNYAYA MUTSUZLUK VE DOYUMSUZLUK HÂKİMDİR

D ÜNYAYA büyük bir mutsuzluk ve doyumsuzluk hâkimdir. İnsanlığa vaat edilen mutluluk reçeteleri boş çıkmaktadır. "Şöyle yaparsanız, böyle mutlu olursunuz." denilen insanlar, büyük kitleler hâlinde mutsuzluk ve bedbinlik yaşamaktalar. Yani mutluluk masalları, cennet vaatleri gerçekleşmiyor.

Sadece ahiret cenneti olmaz, yeryüzünde de cennet vaat eden doktrinler var, ama bu vaatler insanları gerçek anlamda mutlu etmeye yetmiyor ve şimdi, yavaş yavaş her şey büyük bir sis bulutu içerisinde girmiş durumda. Dünyanın karışıklık içerisinde olmayan

tek bir ülkesi yok.

Objektif olarak şöyle bir bakalım çevremize; son on yıl içerisinde, hatta son beş yıl içerisinde kavga, döğüş etmeyen, hırsızlık, tecavüz, namus konusunda bir olay çıkmayan, yani tabii yaşayışın dışında anormal davranışlar göstermeyen tek ülke var mı? Beş seneden vazgeçelim, bir seneye inelim, hatta bir saat için bile böyle dengeli bir ortam bulamazsınız. İnsanlık camiası, hangi ülkede olursa olsun, her an büyük bir ıstırap cenderesi içerisinde sıkışıp kalmış bir durumda feryat etmekte ve çeşitli feryat şekilleri ile yardım isteyerek kurtuluş için çırpınmaktadır.

Samimî olarak düşünürsek, fark ederiz ki, dünyanın bütün ibadethaneleri dolup dolup boşalsa da hiç bir şey fark etmez. İnsanlar oraya mutsuz girer, mutsuz çıkarlar. Bu nedenle de gerçekten, belirli bir devrenin sıkıntıları ve karanlığı, insanlığın üzerine tamamıyla çökmüştür.

Bu anlatılanlar şahsî düşünceler asla değildir. Bütün bu gerçekler; müşahedeler, istatistikler, araştırmalarla objektif olarak ortadadır.

İNSANLIK KÖKLÜ BİR DEĞİŞİME MUHTAÇTIR

MUHAKKAK ki, insanlığın köklü bir değişime ihtiyacı vardır. Mevcut olan müesseselerin hiç biri bu köklü değişikliği yapabilecek güçte değildir. Hepsî köhneleşmişler, fonksiyonlarını, vazifelerini yapmış ve bitirmişlerdir. Hepsinin fonksiyonu sona ermiştir. Herkes gölgesine yumruk atıyor, gölgelere karşı mücadele ediyor. Objektif şeylere karşı mücadele eden yok...

Artık bundan sonra, yeni bir işle-

ve, yeni bir hayata, yeni bir anlayışa, yeni bir bilgiye ihtiyacımız vardır. Şu anda mevcut olan bilginin, işlene işlene bitmiş bir toprak gibi, üzerindeki bütün faydalı kısmı akıp gitmiş ve altından kayaları çıkmıştır. Bugünkü müesseselerin durumu budur. Kaya hâline gelmiş çıplak toprağa benzemektedir; üzerindeki bereketli toprak bitmiştir.

DEĞİŞİM SEBEP-SONUÇ YASALARINA GÖRE GERÇEKLEŞECEKTİR

ŞİMDİ yeni bir bereketli toprağa, yeni bir çiftçiye, yeni bir tohuma ihtiyaç vardır. Böyle bir değişim, tabii ki yine kendiliğinden olacak değildir. Sebep-Sonuç Yasaları'na bağlı olarak, olaylar dengelendiği, balanse olduğu, pek çok sebep, pek çok neticeyi doğurduğu andan itibaren hiç kimse bu yeniliğin önüne geçemez.

Şimdi sanıyoruz ki, bu büyük hazırlık başlamıştır. Eskilerin veya hâlâ altına, gümüşe, elmasa, zümrüte hevesli olanların ifadeleriyle Altın Çağ'ın arayışı başlamıştır. Fakat herkes elindeki kıymetlerin ne olduğunun hesabını hızla yapamazsa, o rüyadaki ıstıraplı hâl daha da ağır bir şekilde ortaya çıkacaktır.

İNSANA SADECE KENDİSİ YARDIM EDEBİLİR

HERKES elindeki kıymetin ne olduğunun hesabını yapmak zorundadır. "Ben neye sahibim, şimdiye kadar neye güvenmişim, neyin ardından koşmuşum, elimde kalan nedir? Ne biliyorum, ne gibi bilgim var, neye inanıyorum?" demelidir. Fakat falanın dediğinden dolayı değil, filânın tasdik ettiğinden dolayı değil, filân yerden gel-

miştir, doğrudur diye değil... İnsanın kendi içinin ne söylediği önemlidir. Eski bilgiler, yoz kayalardır, oraya atılan tohum kesinlikle yeşermez. Kendi içinize dönün, kendinizden başka kimseden medet ummayın... Kendi şuurunuzdan, kendi vicdanınızdan başka size kim yakın olabilir? Size kendinizden daha yakın kimse var mıdır? Soruyorum: Elleriniz, yüzünüz, ayaklarınıza bakın. Size sizden daha yakın ayak var mı? Göz var mı? Saç var mı? Öyleyse, hiç kimse size sizden daha yakın değildir, ispatlamaya gerek bile yok.

İnsana hiç kimse yardım edemez. Hiç kimseden yardım beklemeyin, boş inançlardan, yıpranmış inançlardan vazgeçmeye çalışın... Ama bu vazgeçişiniz, "Vazgeçtim!" demekle olmaz. Ağızla, dille vazgeçilmez; içeriden gelen bir anlayışla vazgeçilir. İnsan, anlayışını değiştirmek suretiyle, vazgeçtiği maddenin esaretinden ve yanlış kanaatlerinden kurtuldukça; onlardan boşalan yerlere çok daha iyi, güçlü ve ruhunun gelişmesine yardımcı bilgiler doldurabilmelidir.

Değişim için gereken bu gücü gösteremezsek, bu fedakârlığı, bu ifnayı, bu terki yapamazsak şuradan şuraya gidemeyiz. Bunun başka bir yolu yoktur.

TERK MEVSİMİDİR...

KESİN bir fedakârlık, kesin bir ifna, kesin bir fen'a, kesin bir terk lâzımdır!... Ve dönüp arkanıza bakmayacaksınız bile... Elbiseniz mi? Derhal çıkarıp atacaksınız; o elbise giyilmez. Bittir!... "Acaba saklasak mı, ileride lâzım olur mu, niye atayım ki?" dediğiniz anda işiniz bitmiştir. Arkanızdan gelen sizi ezer, geçer gider. Çıkarıp attığınız şeyi bir daha düşün-

meyeceksiniz bile, çünkü ileride muhakkak ki size daha güzeli verilecektir!... Gelecekte o akit var. Hiç merak etmeyin: Her attığınız, ifna ettiğiniz, terk ettiğiniz şeyin yerine daha güzeli, daha iyisi, daha mükemmeli verilecektir.

Bu anlayışa, bu kavrayışa, bu ruh hâline ulaşabilmek çok zordur. Bu anlayış, ancak yaşayarak öğrenilir; lâfla "Yaparım, ederim..." demekle bu hâle ulaşmak mümkün değildir.

Bu ruh hâli ancak yaşanır; önce küçük küçük yaşanır, giderek büyük, daha büyükleri yaşanır. Birdenbire büyük tecrübeler yapmak isterseniz olmaz; maneviyatınız bozulur. İnsan, bir anda yumruk veya tokat yemiş gibi yüzgeri düşebilir. Küçük küçük, minik minik adımlarla, dev adımlara ulaşabiliriz! **Değişim gerçekleşecektir, başkalaşmanın arifesindeyiz.**

YENİ BİLGİ MEVCUTTUR.

BÜYÜK değişimin bilgisi mevcuttur. İnsanlık için bu bilgi verilmiştir. Ama belirttiğim gibi Sebep-Sonuç Yasası gereği henüz dengesine oturmamıştır, balanse olmamıştır. İbre tam sıfır noktasını gösterdiği anda şalter çekilir. O denge oluşmak üzere. Yani sebepler yığılmış gelmiş, büyük bir neticeyi meydana getirmek üzere katalizör diğer vakaların oluşmasını veya onların araya girmesini, meydana çıkmasını bekliyor. Çok büyük bir nehrin barajı doldurup taşması için yan kaynaklarını bulması gerekir.

İşte denge budur. Sebep-Sonuç Yasası'nın oluşması böyle olur. Biz böyle bir devre içerisindeyiz, yani dünya böyle bir hazırlık içerisinde...

Bu gözle bütün olup bitenleri bir gözden geçirin. Bilimdeki, siyasetteki

değişiklikleri, bütün dünyadaki savaşları hep bu açıdan bir kez düşünün. Dünyanın kendini nasıl bir değişime hazırladığını göreceksiniz. Çünkü her savaşan ülke, aslında kendi halkını uyarandırıyor. O insanlar kendi milletlerinin uyanması için mücadele veriyorlar. Bütün mesele, o iki kavmin, o iki halkın uyanmasıdır. O ıstırap gayyası içerisinde de kendileri uyanacaklar ve "Biz ne yapıyoruz?" diyecekler. Daha henüz bunu söyleyemiyorlar. Şimdilik şehit olmak, hamasî yaşamak zevkini tadıyorlar. Halbuki insan yaşamının amacı, şehit olmak değildir ki!... İnsan, tekâmül etmek için dünyaya doğmuştur. Gelişmek için buradadır ve bu amaç için de gerekirse kendini fen'a eder, gerekirse de şehit eder. Bu bir fedakârlıktır. Fedakârlık sadece canını vermekle değil; başkalarına zamanını, bilgisini, sevgisini, hoşgörüsünü, enerjisini vermekle de olur. Şehitliğin bir tek tarifi yoktur. Hakikatte, şehit olmak başka iştir. O, kâinat şumul bir uygarlık yolunda gelişmek için yapılması gerekenlerdir. Ama bu uygarlık, teknolojik Batı uygarlığı gibi değil, gerçek bir uygarlıktır.

Önemle belirtmek gerekir ki, dünya üzerindeki ulusların "Ruhsal Te-

kâmül Haritası" çok değişiktir. Coğrafi yahut millî haritalar, orada yaşayan varlıkların ruhsal tekâmül mertebelerini asla belirtmez. Bazen millî sınırlar ülkeleri birbirinden ayırır, ama yöresel olarak o bölgelerde yaşayan halkın belli bir ortalama üzerinden tekâmül düzeyleri benzeşir. Örneğin, bir mahallede yirmi aileden pek çoğu birbirine düşmansa ve kan davası güdüyorsa, sınırlar bakımından o ülkede savaş olmasa bile, o yöre halkı kan dökmeye tekâmül ihtiyacı bakımından muhtaçtır ve mutlaka karışıklık çıkar.

Ruhsal tekâmül perspektifi içerisindeki görünüm, hiç de bizim sandığımız gibi değildir. Millî sınır, iki ülkeyi belki ayırır, ama bir tanesinin halkı, gelişim bakımından komşu ülke ile paralellik arz edebilir. Bütün bunlar bizim bilgi dağarcığımızı ve bakış açımızı aşan meselelerdir. Çok daha yukarıdan ve üstün bir bakışla anlaşılabilir.

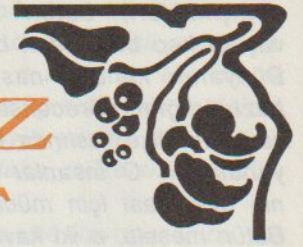
Sonuç olarak diyebiliriz ki, büyük değişimin arifesindeyiz. Sebep-Sonuç Yasası gereği olaylar kendi içinde bir dengeye kavuştuğunda, balanse olduğunda, bizi **Birliğe** ulaştıracak olan **Yeni Bilgi'nin** önüne hiç bir şey geçemez.

**RUH VE MADDE' NİZE SAHİP ÇIKIN;
ABONE OLUN VE ABONE BULUN.**

SONSUZ HAYAT

* Müçteba ERKMAN *

(Geçen Sayıdan Devam)

Sevgili okuyucular,

Bilim, esîrî elemanın katı, sıvı ve gaz cisimlerin etrafında manyetik bir alan olduğuna kısaca temas eder ve sadece uzay plâzması (space plasma) deyip geçer. Halbuki bu gözle görünmeyen öz, diğer dört fizikî esîrî de içine alır Bir manyetik alan içinde hareket eden iletkende elektriğin meydana gelmesi gibi, bu fizikî esîr alanı içinde oluşan elektriğe de kozmik akımlar denir. Frekanslarıyla değişen bu akımlar esîrî titreştirip, Dünya ve Güneş Sistemi-miz'e yayılırlar.

Esîrî (semavî) beden kaza gibi anî bir sebeple fizikî bedenden ayrıldığında, etüt edilirse, dimağı olmayan bir fizikî beden kopyasına benzer. Bununla beraber, kozmik enerjiye sahiptir. Bu da, fizikî beden aküsü gibidir. Nasıl aküsüz bir otomobil hareketsizse, insan da pranasız cansızdır. Fakat akü, otomobil olmadığı gibi, prana da beden değildir. Sadece, beden her hücreni dolduran hayat enerjisidir. İnsan varlığı, hem fizikî ve hem de onun örneği olan semavî şekliyle tamdır. Şayet, bu insan varlığını bir alıcıya benzetirsek, kozmik elektromanyetik akımlarını sağlayan bir mekanizmadan başka bir şey olmadığı görülür. Organların tam düzenle çalışması ne güzel bir hayattır! Esîr içindeki bu canlı hayat ne yazık ki, bilgi yetersizliği sebebiyle ihmal edilegelmiştir. Hayatın asıl maksadının ne olduğu bilinmediğinden tabiat kanunlarına riayet edilmiyor; çaresizlikler

içinde kalan insan da, hatasını şeytana, talihsizliğe yükleyip duruyor.

Güneş hayat enerjisi, itici elektrik kuvvetçikleriyle bedene girdiğinde pozitif değer taşır. İçecek ve yiyeceklerle Dünya'dan alınan manyetik enerjilerse, negatif kıymetler taşır. (Bulutlar pozitif, Dünya negatif olunca yıldırım düşmesine sebep olur.) İki değer arasındaki polariteden dolayı kullanılmaya hazır bir enerji hâsıl olur. Yani bedende karşılaşan pozitif ve negatif kıymetler bir ateşlemeyi meydana getirirler. İşte, hayat enerjisi bedende böylece doğar. Neticede, hayatron akımı sinir sistemini en mükemmel bir iletken olarak bulmuştur. Bir pilin pozitif ve negatif ucu bir telle ampule bağlanınca devreyi tamamlar ve burada ışık olarak enerjisini kullanır.

Ruh, ilk bedene bağlanışından itibaren her tekrardoğuşuyla (daha yetkin organizmalar hâlinde) bedene eklenen milyonlarca atomu toplar. Böylece kendi gücü arttığından semavî beden olgunlaşmasına sebep olur. Nasıl fizikî beden anne karnında şekilleniyorsa, semavî beden de hayat enerjisiyle şekillenmektedir. Ruh, evvelki hayatında sorumluluğunu taşıdığı "Karma Kanunu" gerekçesi dahilinde mukadderatını tayin eder. Ebeveyninden farklı olmasıyla da, şahsiyeti ayrılıklar gösterir.

Anne karnında şekillenirken, bir evvelki hayatındaki atomik yapının da tesiri

altındadır. Yeni hayatında, ruhi ve fiziki şekillenmesiyle yeni bir şahsiyet kazanır. Buna esiri kalıp (matrix) denir. Ses kayıt makinesine benzetirsek, şahsiyet de semavi bedenün bünyesine kayıt olup, nesilden nesile aktarılır; ilâve olan yeniliklerin etkisiyle değişiklikler meydana gelir. Evvelki hayattaki şahsiyetle ilgili kayıtlar, şu üç atomun nüvesini etkilemiştir:

① Fizikî nüve, kalp çakrasında.

② Karakter nüvesi, güneş sinir ağında (plexus solaris) .

③ Dimağ, zihin ise, kozalakası (pineal) bezdedir.

Kayda geçen bu mesajlar **üreme tohumlarına** taşınırlar. Ancak mikroskopla tespit edilen bu taşıyıcı hücreler milyonlarca uzun ve ince DNA'dan (deoxyribose nücleic acid) ibaret molekülleri teşkil ederler. DNA faktörü denen bu cinsiyet molekülleri, atalarından aktarılan bazı vasıfları taşırlar; yegâne farkları, kendi karmasından dolayı olan değişimlerdir. Kendi karmik kayıtları kalp çakrasındaki atomlarla kayda geçer. İşte buradan ruhu ile bağ kurarak, her enkarnasyonunda birinden ötekine geçer durur. Fizikî bedendeki üretici sınırlara kayıtlanması (dinde buna günah-sevap denir), akıbeti tayin eder.

Spiritüel bedende ise kalp atomuna kayıtlanmasından dolayı da (Doğulular buna karma derler) alın yazısı oluşur; mukadderatın gerisindeki olay bundan ibarettir.

Her yeni hayata gelişte, ruh tohumunun atomları, döllenenin özünü etkileyerek teşekkül etmiştir. Neticede, semavi beden öyle şekillendiğinden, semavi bedenün bir kısmı evvelki hayatının aynı özelliğini taşır. Fizikî bedendeki bazı benzerlikler ise, kalp çakrasında yapılan kayıtların üretici sıvı vasıtasıyla taşınan atomları dolayısıyla meydana gelir.

Demek oluyor ki, bu esrarengiz kimyevi işlem, yeni esiri kalıbı oluştururken, geçmişteki bütün semavi bedenlerden

bazı vasıflara haiz bulunmaktadır. Yeni fizikî bedenün yapısı da, bu kalıba bağlı olarak hazırlanmıştır. Buradan da anlaşıldığına göre, şimdiki hayata doğuşunda geçmiş hayatındaki benzerlik ve âdetlerinden dolayı fizik bedenün yapısı sınırlanmış bulunmaktadır. Şöyle ki: Mavi veya kahverengi gözlü, sarı yahut siyah saçlı, uzun veya kısa boylu oluş gibi. Kabiliyet ve karakter de, yine kalp atomlarıyla nesilden nesile aktarılır. Şifa için en etkili şeyleri tekrar hatırlarsak, bunlardan birincisi, **su ve yiyeceklerdi**. İkincisi ise, **prana hayat enerjisiydi**. Şimdi de üçüncüsü olan, **şuuraltının terbiye ve taliminin etkileri** üzerinde duralım.

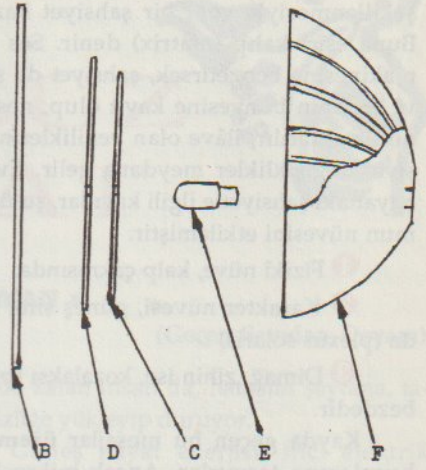
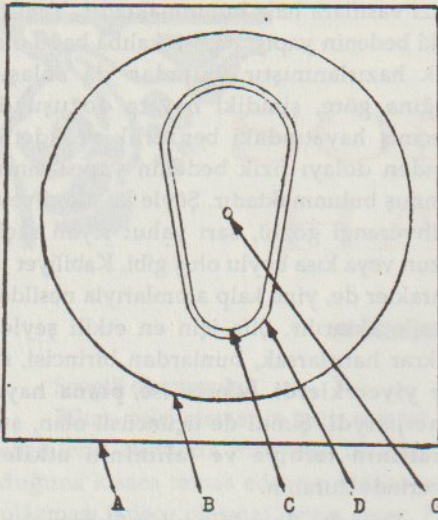
Şuuraltı, Tanrı'nın en mükemmel bir yaratığıdır; Tanrı şuuraltına, birçok ilâhî nimetlerinden istifade etme imkânı vermiştir. Onu buna inandıracak terbiye ve yetiştirme metodu üzerinde çalışmak gerekir.

Hayattronların hareketi düşünceyle kontrol edilebiliyorsa, onların meydana getirdikleri enerjiye de zihin kuvveti diyebiliriz. Şu hâlde, düşünceyi bedenün arızalı bölgesine tevcih ederssek, şifa için zihin kuvvetini harekete geçirmiş oluyoruz demektir. Başarılı olmak demek, zihinde tahayyül edilen görüntünün hakikate dönüştürülmesi demektir. Mademki Yaradan insanlara bunu mümkün kılmıştır, bu bilgileri çalışıp öğrenmek ve gayret etmek de insanın vazifesidir.

Etrafınızda gördüğünüz eserler, onları yapanların evvelâ zihinlerinde plânlanmış ve nasıl olacağı tahayyüllerinde biçimlenerek oluşmaya başlamıştır. Sonra, **meydana getirme arzusunun** kalp çakrasında titreştirmişler ve uzaya yaymışlardır. Düşünceler maddeyi etkilerler.

Yumurta içindeki çaresiz kuş özünü ve anne karnındaki çocuk nüvesinin gerçekleşmesi, doğmaları, tahayyülün hakikate dönmesinin bir delili değil midir? Çak-

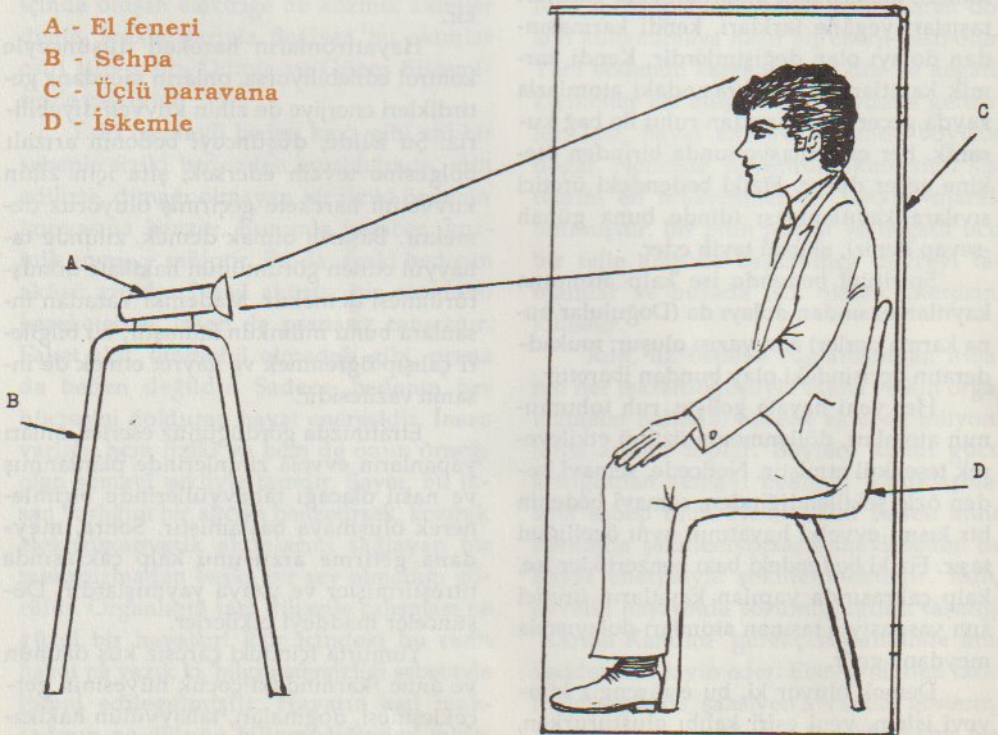
Şekil: 1 - Tahayyül için yardımcı bir deney. "Üçüncü gözün açılması"

A-Kutu , B-Buzlu cam , C- D-Mavi jelâtin kâğıdı, E-12 voltluk ampul, F-Çorba kâsesi, G-Delik

Kâsenin içi altın yıldız boyalı ve aralıklı siyah çizgili olmalıdır.

Baş hizasında asılacak bu kutuya, loş aydınlık odada iki metre mesafeden on dakika bakılır.

- A - El feneri
- B - Sehpa
- C - Üçlü paravana
- D - İskemle

Şekil:2 - Ewvelki hayattan görüntü deneyi.

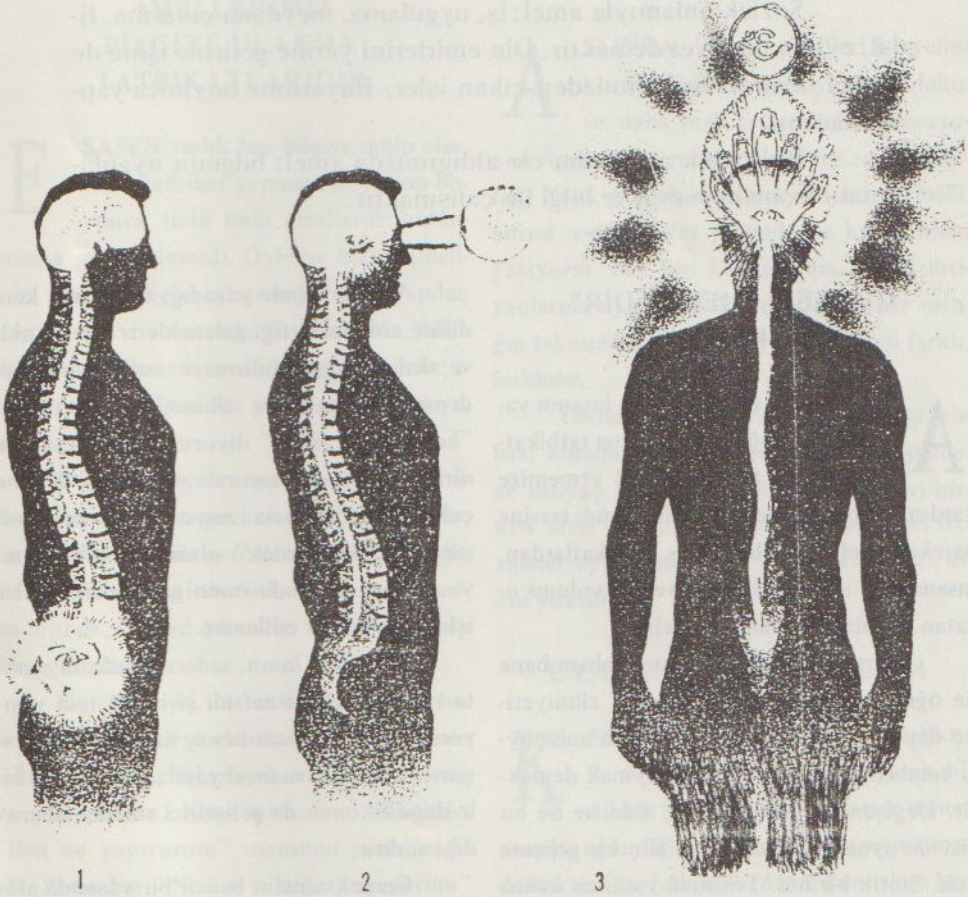
raların etrafını çevreleyen manyetik alanın da içindekileri etkilemesi şaşılacak bir şey olmamalı. Hayattronların hareketiyle meydana gelen bu alanların da, insan yapısını etkilememesi artık imkânsızdır, değil mi?

Mademki, başarıların temeli düşüncedir ve düşünce de tahayyül ve istek ile başlıyor, şimdi bu tahayyül ve istegi yapı-

cağınız bir ibadet (meditasyon) köşesi hazırlayın. Rahatsız edici her türlü gürültü ve hoş olmayan kokulardan uzak ve sadece bu gaye için kullanmak maksadıyla seçilmiş bir yer olsun.

Meditasyon şekli hakkında evvelce basılan resimlerden ve tariflerden faydalanın.

Devamı S.47'de

Şekil: 3 - Kan, esiri bedenın beynidir. Birinci resimde kundalini enerjisinin duru hâli görölüyor, buna, akli bedenın üçüncü gözü de denir.

İkinci resimde ise, uyandırılan enerji tepe çakrasına erişip, alnın ortasındaki aydınlığı meydana getiriyor.

Üçüncü resimde ise, nuranî insan mükemmelliyyete erdikten sonra.

GERÇEK AMEL:

Şuurlu Yaşam - Bilgi Tatbikati

* Erol KONYALIOĞLU *

Sözlük anlamıyla amel; iş, uygulama, meydana çıkarma, fiil, eylem, faaliyet demektir. Din emirlerini yerine getirme işine de amel denir. Yani, elimizden çıkan işler. Hayatımız boyunca yaptıklarımız.

Ruhçuluk açısından ele aldığımızda amel; bilginin uygulamasıdır; inanç, sevgi ve bilgi ile çalışmaktır.

GERÇEK AMEL NEDİR? NE DEĞİLDİR?

AMACIMIZ, ne tür amelin insanın yararına olacağını, yani hangi tatbikatların daha hızlı tekâmül etmemize yardım edeceğini incelemektir. Şimdi tersine hareket edelim ve bazı ters tatbikatlardan, insana ağır ıstıraplarla bilgi veren, yolunu uzatan uygulamalardan söz edelim.

Eğer amellerimiz, "Anam, babam bana ne öğretmişse, ben onu yaparım" zihniyetine dayanıyorsa, bu, kelimenin tam anlamıyla tembellik, atalet, yerinde saymak demektir. Değişen hiç bir şey yok! Dün ne ise bugün de aynı, yarın da aynı. Hiç bir gelişme yok. Statik bir hâl. Tekâmül yasasına aykırı bir durum. Bu nedenle, amellerini böyle bir raya oturtmuş olanları, tekâmül yasası er-geç fırlatır atar raydan. Bu, kaba seviyeli ıstırap çekmek demektir. İnce seviyeli ıstırap ise başka şeydir.

Varlık, içinde yaşadığı toplumun kendisine empoze ettiği gelenekleri, hiç bir akli ve vicdanî değerlendirmeye tutmuyorsa; be-densel, duygusal ve zihinsel konforu için, "her şeye eyvallah" diyorsa, "muteber insan olma" endişesi taşıyorsa, şimşekleri üzerine çekmemek istiyorsa, sapsarı civcivlerin yanında "çirkin ördek" olmaktan ödü kopuyorsa; bu durumda onun geliştirici ameller işlediğinden söz edilemez.

Hele hele insan, sadece kendisini ayakta tutmak, kendi nefisini şişirmek için yaşıyorsa, elinden çıkan her iş kendi menfaati içinse, maddî ve manevî yasalar umurunda bile değilse, onun da geliştirici ameller işlemediği açıktır.

Gerçek amelin bencil bir yaşamla alakası yoktur. *Kişi Tabiiilik Prensibi gereği kendinden dışarıya doğru taşarak, yavaş yavaş genişleyen bir küre içerisinde sorumluluk sınırlarını genişletmekle sorumludur.*

İnsanın gelişmişliği, kendi dışında en-

dişe duyduğu, sorumluluk hissettiği şeylerle ölçülür. Acaba insan, nefesine hizmet etmeyen hususlarda ne ölçüde ve ne kadar sıklıkla sorumluluk duymaktadır? Ve acaba bu sorumluluklar, duygu hâlinde tatbikat hâline geçmiş midir?

Bununla beraber, realite yükselmesine yol açabilecek bazı hususlardan söz edebiliriz.

AMELLERİMİZ BİLGİYE ULAŞMA TATBİKATLARIDIR

E SASEN varlık has bilgiye sahip olsa, onun tatbikat yapmasına, yaşam boyunca türlü türlü amellerde bulunmasına gerek olmazdı. Öyleyse bizim amelimiz, gerçek bilgiye ulaşma yolunda yapılan alıştırmalar ve sınanmalardır. Yani, biz, fiillerimizin, amellerimizin sahibi değiliz henüz; ama olmaya çalışan, bu yolda egzersizler yapan varlıklarız.

O hâlde gerçek amele doğru yol almada önce varılması gereken ilk anlayış şudur: Dünya insanı, henüz gerçek irade sahibi değildir; Ruhsal Yöneticiler'inin eğitim ve öğretimi altında, elinden çıkan her iş, aslın gölgesidir, egzersizdir.

Görülüyor ki, bu anlayıştan sonra hedefimiz belirginleşmektedir: İnsan fiillerinin sahibi olmaya, yani gerçek amel sahibi olmaya çalışmalıdır. Kendimize, her fiilimizde, "Ben ne yapıyorum" sorusunu yöneltmeliyiz. Ardından, "Neden ve niçin yapıyorum" sorularını cevaplamalıyız. Fiillerim nefsanî mi, vicdanî mi? Ne yaptığının farkında mıyım? Sonra, fiillerimin kalitesi hakkında kendime hesap vermeliyim. Kendi işimi titizlikle yaparken, başkalarınınkini baştan savma mı

yapıyorum?

İnsan, amel denince, tâbi olduğu manevî sistemin, dinin şekilsel yönünü, dış yüzünü, formalitesini, özden yoksun biçimsel ibadetleri anlıyorsa, yaşam tatbikatı yönünden büyük bir kısrılık içerisinde kalır.

İlerde daha ayrıntılı işleyeceğimiz ibadet, amel değil, amelin sebebidir.

NASIL UYGULAMA YAPACAGIZ?

A SLINDA, "Hangi amelleri işleyelim ki, üzerimize düşeni yapmış olalım ve daha hızlı gelişebilelim" sorusunun herkes için geçerli, kesin bir cevabı yoktur. Yani, gerçek amelin kesin bir formülü, şifresi yoktur. Yer yüzünde ne kadar insan yaşıyorsa, her biri kendine has, kendi ihtiyaçlarına uygun amel işler. Çünkü, her varlığın tekâmül seviyesi ve uygulama tarzı farklı, farklıdır.

Tekrardoğuşlarla edinilen bir bilgi için bazı konularda sınav vermeye, fiiller işleme-ye ihtiyaç olmayabilir. Bir dersin sınavı birden fazla verilmez. Onun için herkese, her zaman uygulanacak bir "amel kuralları" dizisi yoktur.

UYANIK DİKKAT GEREKİR

K ENDİMİZLE ilgili soruların hakkıyla cevaplanabilmesi için uyanık bir dikkat gerekir. Yani, siz artık zaman zaman uyanıklık tatbikatları yapıyorsunuz demektir. Olaylara, elinizden çıkan işlere herhangi bir zihinsel efor sarfetmeden, size öğretilen mutad yollarla bakmıyorsunuz. İç sesinize de kulak vermeye başlamışsınız. Eski- den dikkatiniz tümüyle dışa yönelmişti. Tavrınız otomatikti ve dış tesirlere göre şekil alı-

yordu. Aynı okun bir ucu dışarı, diğer ucu içinize yönelik. Bu hâle ulaşmak büyük bir meseledir ve büyük çaba ister.

Uyanık bir dikkat, kişiye bir işi nerede, ne zaman ve nasıl yapacağını gösterecektir.

Uyanık bir dikkat, en büyük bilgi edinme vasıtasıdır. Böyle bir dikkatin güçlenmesi için, nefsi endişelerin giderek azalması şarttır. İnsanın sadeleşmesi gerekir. Kendisini bütünden ayrı değil, bütünle beraber görmelidir. Korkuyu, utanmayı, kıskançlığı, kini, öfkeyi, kibri atmaya çalışmalıdır. Çünkü, arınmış bir nefiste böylesi menfi duygular tezahür etmez.

GERÇEK AMEL İNSANIN KENDİNİ ISLAH ETME ÇABALARIDIR

AMEL'in en kutsalı, kişinin kendi ek-sik ve fazlalıklarını farkedip, düzeltmek üzere çaba sarfetmesidir. *Bu yolla, insan kendi tekâmülünden sorumlu Yüksek Ruhsal Varlıklar'a hizmet etmiş olur. Çünkü, onların amacı da budur. İnsan, dünyaya yan gelip yatmak, keyif çatmak için gelmemiştir. İnsanı içine, manevî yönüne değil; dışa, maddeye, haz peşinde koşmaya özendirən çağımız uygarlığı, aslında insana en büyük kötülüğü yapmaktadır. Eşkoşmalar ne kadar çoksa, ameller o kadar bereketsiz olur.*

Aslında gerçek amel, insanın eşkoşma hâlinde kurtulmak için yaptığı faaliyetlerdir. Zaten insanın yaşam amacı budur. *İnsan, aslında beden değil, ruh olduğunu, maddesel her şeyden münezzeç olduğunu kavramak için yasar.* Yaşam macerasında önümüze çıkan bin bir türlü, irili ufaklı olayın tek cümleyle karşılığı budur. Bunu anlamak

için insan, önüne çıkan fırsatları değerlendir-meli, yaşamalı, öğrenmeli, çekilmeli ve tek-rar bilerek yaşamalıdır. Yani, insan amellerini kontrol ederken en büyük ölçü, kendi dışımızdaki eşya (varlık, olay, nesne) ile ne kadar derin bağlılıklar içindeyiz, aramızdaki alış-verişin derecesi nedir meselesidir.

Bir şeyin peşinde ihtirasla koşmak kadar, korkup kaçmak da eşkoşmadır. Biri maddalyonun bir yüzü, diğeri öbür yüzüdür. Yani biz, haz ve elem; mutluluk ve ıstırap ikilemi içerisindeyse, bu çemberi kırma çabası göstermiyorsak, amellerimiz bize ileri hamleler yaptıracak sonuçlar vermez. Aslolan, gereken yer ve zamanda gerekeni yapmayı yaşam düsturu edinmektir.

Çektığımız ıstıraplar, bu düstura uymamaktan ileri gelir. Nefsaniyetten, bilgisizlikten dolayı birçok acı çekeriz. Aynı şekilde mükemmel olma, melek gibi olma çabaları da ıstırap verir. İnsan üstün seviyeli vicdanî kanaatlerine göre gerekeni yapmayı öğrenirse, o, şeytan da değildir, melek de; onların fevkindedir. O kimsenin yaptıkları, bilmeyene ters, kötü, günah şeklinde bile gözükabilir. Hz. Musa ve Hz. Hızır meselesini hiç unutmamak gerekir.

Bu dünyanın çamurlu yollarından geçme cesaretini göstermiş insana muhakkak çamur sıçrayacaktır, sıçraması gerekir. Gerçek amel, bütün bunların altında yatan sebebi anlayabilme çabalarıdır.

AMEL ve İBADET AYRI ŞEYLERDİR

AMEL dendiği vakit, camiye, kiliseye, havraya gitmek anlaşılmamalıdır; o ayrı meseledir. Yaptığı ibadetin gerçek manasını bilen için, o gene de yapana

Devamı S.47'de

OKÜLTİZM

Halûk ÖZDEN

ESKİ ZAMANLARDA KEHANET YÖNTEMLERİ

KEHANETTE bulunma, fal bakma gibi uğraşlar insanların her zaman merakını uyardır ve kendine cezbetmiştir. Üzerinde yaşadığımız, Dünya adı verilen bu gezegenin yasaları icabı sadece önümüzdeki görebilmekte, ama onun gerisinde ve ilerisinde olanları fark etmekte acz içinde kalmaktayız. Yani, zaman ve mekân içinde genişleme hassamızı yitirmiş olduğumuzdan ötürü sınırlı bir algılama imkânına sahibiz. Gerçi hassas, medyumsal yetenekleri gelişmiş psişik insanlar her zaman bu dünyada yaşamışlar ve halen de yaşamaktadırlar, ama tüm bir insanlığa oranla, sayıları yok denecek kadar azdır.

İşte, bu zaman ve mekânin ötesine taşma, geçmişte olduğu kadar gelecekte olacakları da öğrenme arzusu, insanda daima yaşamıştır. Tabii bu, daha ziyade gelecekte olacakları öğrenmek istikametindedir. Zira bunun altında ne de olsa bir nefsanî yet yatmaktadır, "Acaba iyi olacak mıyım?" endişesi bulunmaktadır. Günümüzde de pek çoğumuz, dünyevî hayatın tıkrında gidip gitmeyeceğini anlayabilmek, kendisini rahatlatmak birkaç söz duyabilmek amacıyla falcılara gidip durmaktadır. Ama bu, hep olağelmış bir durumdur. Kökeni çok eski çağlara dek uzanır ve pek tabii ki hangi seviyede olduğunu da, bunu uygulayanların amaçları belirler. Sadece bedenî ihtiyaçlarına (her türlü arzu ve tutkular) yönelik bir kehanet yöntemiyle, yalnızca diğer kâmcâ duygu ve düşüncelerle ve en ufak bir benlik kaygısı taşımaksızın uygulanan bir yöntem arasındaki derin uçurumu görmemek imkânsızdır. Ama herhalde, da-

ha ziyade ve hatta hemen hemen daima birincisi uygulanagelmıştır.

Eski çağlarda bakılan fallarda, zaman zaman, tüm bir ulusun geleceğini öğrenme endişesi de bulunurdu. O zamanlarda kâhinlerin, falcıların sayısı hayli boldu. Yüksek sınıfa mensup olanlar ve ülkeyi yönetenlerin de özel falcıları, kâhinleri bulunurdu. Görücülerin ve kâhinlerin yanı sıra aşağı seviyeden kâhinler de vardı ve bunlar, halkın önem verdiği her türden işareti yorumlamak gibi bir mesleğe sahiptiler âdeta. Bunların pek çeşitli, garip yöntemleri vardı ve bu tip aşağı seviyeden kehanet yöntemlerinde göksel bir ilhamın payı yoktu. Yunan'ın **pitileri'**nde olduğu gibi, bir medyomluk söz konusu değildi. Biraz sezgi, biraz da belirtilerin geleneksel anlamlarının bilinişi, kehanette bulunmak için yeterli oluyordu. Tabii bu işin de uzmanları vardı. Şimdi, bu kadim devirlerden beri uygulanmış yöntemlerin neler olduğunu göreceğiz. İsimlerinin tam Türkçe karşılıkları olmadığı için, bunları Fransızca isimleri (Lâtin kökenli) ile veriyoruz.

KEHANET YÖNTEMLERİ

● **Aruspis** (Aruspice ya da Haruspice)'ler, Etrüsk kökenli Romalı kâhinlerdi. Bunlar, kurban edilen hayvanların (genellikle boynuzlu) bağırsaklarını inceleyerek kehanette bulunurlardı. Bu işi daha sonra yıldırım yorumlayarak devam ettirmişlerdir. Aruspisler hayvanın kurban öncesi hâlini, can çekişmesini, daha sonra iç organlarını (bağırsakları, kalp ve karaciğeri) incelerler,

sonra yakılışı esnasında çıkan alevlere bakarak, ayrıca kurban töreni esnasında kullanılan suyu, tütsüyü, şarabı ve unu da tetkik eder ve kehanette bulunurlardı. Vardıkları hükümler, özellikle görünmez olaylar, kamuoyu ve Roma'nın kaderi hakkında olmaktadır. Aralarına şarlatanların karışmasını engellemek için, imparator bunları yaklaşık altmış kişilik hür bir akademi hâlinde toparlamıştı.

● Yanmakta olan ateşe bakarak kehanette bulunmaya **Piromansi** (Mansi=Man-teia (Yun.), kehanet tekniği anlamındadır.), bundan çıkan dumanlara göre kehanette bulunmaya da **Kapnomansi** denir. Bunlar da o dönemin en yaygın teknikleri idi. Şayet ateş zor yakılırsa, alev göğe doğru dikey olarak yükselmezse ve çok parçalı olursa, çitirtılar şiddetli olursa, ayrıca yağmur, rüzgâr ya da başka herhangi bir etkenden dolayı sönerse, tüm bunlar felâket haberi olarak yorumlanırdı. Tersine, şayet alevler yakılan kurbanın cesedine iyice nüfuz ediyorsa, alev düz ve temiz şekilde yükseliyorsa, duman çıkarmıyorsa, bu, kurbanın tanrılarca kabul edildiği anlamına yorumlanırdı.

Dumanın yoğunluğu, rengi, kalınlığı ve yönü de önemli işaretlerden sayılırdı. Tüt-süden çıkan dumandan anlam çıkarmaya **Lebanomansi** denirdi.

● Yere dökülen unun aldığı şekillere bakarak da kehanette bulunurlardı. Buna da **Kritomansi** denir.

● Roma'da bazı kutsal sayılan kuşların uçuşunu, ötüşünü ve yem yiyişini yorumlayan kişilere **Ogür** (Augure) denir. Bunlar ikinci sınıfa ait işaretlerden sayılırdı ve Yunan'da **lonistik**, Lâtinler'de ise **Ospis** (Auspice) adını alırdı. Atinalılar'da puhu kuşu, şehri himaye ettiğine inanılan Minerva'ya adanmıştı ve bu kuşun aniden görünmesi çok mutlu bir haber olarak yorumlanırdı.

Eski Roma'da Ogürler, önemli kişiler olarak kabul edilirdi. Çiçero'nun da bir Ogür olduğu söylenir. Ogürler'in sanatı başlıca üç kaynağa bağlıydı: İnsiyeye oldukları formül ve gelenekler, Ogür kitapları ve O-

gürler'in yorumları.

Ospis, kutsal sayılan bazı kuşlar tarafından yapılan bir işaret anlamına geliyordu. Ama daha sonra bu, tüm doğaüstü işaretlere verilen bir isim oldu. Kuşların ötüşü ile uçuşları ya da diğer hareketleri ayrı ayrı ele alınır ve yorumlanırdı. Aruspisler'in kehanetlerinde olduğu gibi, bunlarda da herkesin yorumlayabileceği başlıca işaretler vardı. Diğerlerini yorumlayabilmek içinse, bu sanatı iyice tanımak gerekiyordu. Eski Roma'da baykuş ve kırlangıç gibi kuşlar uğursuz sayılırdı. Bunun yanında kartal, balıkçıl kuşu ve kuzgun ise, mutluluk habercisi olarak kabul edilirdi.

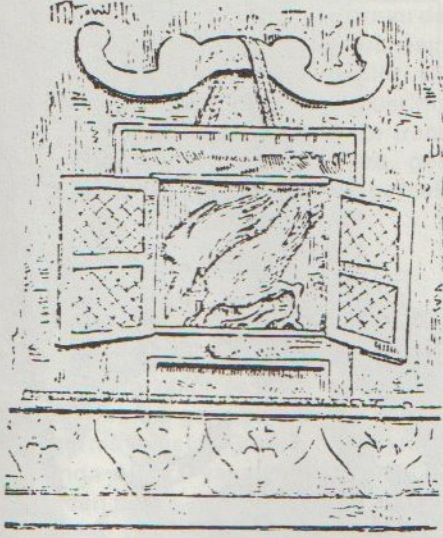
Ogür, genellikle gün doğmadan önce dışarı çıkar, başı örtülü olarak gider ve ağaçsız bir yerde dururdu. Burada bazı kutsal sözler söyledikten sonra elindeki değneği yukarı kaldırır ve göğün kısımlarını belirlerdi; ayrıca arazinin, içinde kehanetin gerçekleştirilebileceği sınırlarını da saptardı.

En ufak bir rüzgâr dahi çıksa Ospisler (işaretler) alınmazdı. Plutark'ın aktardığına göre, Ogürler bu yüzden her tarafı açık bir fener taşırlardı. En hafif bir rüzgâr dahi bunları söndürür, onlar da böylece boş yere uğraşmayı bırakırlardı.

Askerî seferlerde ise böyle hassas çalışmalar yapılmadığından, daha değişik bir Ospis türüne başvurulurdu: Bir kafese konmuş olan kuşların, genellikle de piliçlerin nasıl yediklerine bakarak kehanette bulunulurdu.

Bundan başka, bir yolcunun yolu üstünde beliren bazı kuşların, o kişinin sağında ya da solunda oluşlarına göre değişik anlamları vardı.

● Ospisler'in yanı sıra, bazı doğal hadiselerden de bilgiler alınırdı. Yıldırım düşmesi, şimşekler, ay ve güneş tutulmaları, kan yağmurları, yer sarsıntıları, doğal olarak kötülük işareti diye kabul edilirdi. Bu vakalardan biri şayet bir toplantı esnasında meydana gelmişse, o topluluk, başka bir tarihte bir araya gelmek üzere derhal dağılırdı.

*Fal bakmada kullanılan pillçler.
(Pompei'deki bir kabartmadan)*

● İnsanlar, özel hayatlarında da pek çok işareti kehanet vesilesi sayarlardı. Örneğin aksırmak, gözleri kırıştırmak, kulak çınlaması vs. gibi şeyleri, herkes kendi şahsî fikirleri ışığında yorumlardı.

● Bir lâmbanın alevine bakarak (**Lampadomansi**) ya da bir meşalenin alevine (**Linkomansi**) bakarak kehanette bulunulurdu. Şayet alev iki kısma ayrılıyorsa işaret olumsuz, tek uçta birleşiyorsa olumlu, üç dille çıkıyorsa çok iyi olarak yorumlanırdı.

● Toprak yüzeyindeki çatlaklar, pürtüklü kısımlara bakarak ya da toprağa taşlar atıp bunların aldıkları şekli yorumlayarak yapılan kehanete de **Jeomansi** denir. Bu, Araplar'da çok yaygındı.

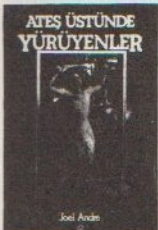
● Yağmur suyu ya da bir çeşmeden akan su da kehanette bulunmak için bir vesile oluştururdu. Bazen su dolu bir kabın içine, falı bakılan kişinin parmağına bağlı bir ipin ucundaki yüzük sallandırılırdı. Yüzük hareketsiz kalırsa başarısızlık, şayet kabın iç yüzeylerine çarparsa başarı olarak yorumlanırdı.

● **Gastromansi** şöyle uygulanırdı: Etrafı meşalelerle çevrili bir kabın içine saf su konurdu. Sorulan sorunun cevabının, suyun içinde meşalelerin meydana getirdiği ışık hareketlerine bakarak alındığı ve bunu da, sadece ergenlik çağındaki bir gencin ya da hamile bir kadının görebileceği söylenirdi.

● **Aeromansi**'de ise, rüzgârın su yüzeyinde oluşturduğu şekillere başvurulurdu. Kâhin yüksek bir yere ya da düz bir ovaya giderdi. Başını örtülü olurdu ve burada hava ilâhlarını davet ederdi. Ardından su ile dolu bakırdan havuzun yanına başına gelir ve buna, başvuran kişinin sorusunu aktarırdı. Su yüzeyinde oluşan izler, kehanet aracı oluştururdu. Su yüzeyi dümdüz kalırsa bu, beklenen şeyin gerçekleşmeyeceği anlamındaydı. Şayet su hafif bir rüzgâr etkisiyle titreşirse bu, özellikle denizciler için mutlu bir haberdirdi.

● **Alektromansi** ya da horoz vasıtasıyla kehanet ise şöyle gerçekleşirdi: Bir çember ya da bir kare üzerine alfabe'nin harfleri çizilirdi ve her biri üzerine bir buğday tanesi konurdu. Horozu bu figürün ortasına koyup taneleri nasıl yediğine bakarlardı. Buğday tanelerinin altındaki harfleri sırasıyla not ederler ve ortaya çıkan kelimeye göre tahminde bulunurlardı.

(Devam Edecek)

IAN BORTS'UN İNANILMAZ DAVASI

Röportaj: Erik PİGANİ

(Geçen Sayıdan Devam)

Bu ışık noktaları ne olabilir? Borts, bu sorunun cevabını deşelemek istemiyor ve değişik hipotezler vermeyi tercih ediyor: "Pratik olarak, söz konusu olanın ne olduğunu belirlemek imkânsızdır, çünkü bu varlıkların realiteleri farklıdır. Bu şuur noktaları ister beynimin hücreleri, ister dezenkarne varlıklar, isterse de uzaylılar olsun, sonuç hep aynıdır... Daha birkaç sene beklemek gerekmektedir. Bilimin biraz daha ilerlemesini ve bu esrarı aydınlatılabilmek için şuurumuzun daha açılmasını beklememiz gerekmektedir."

Derin transa girmek için Borts, "tüm kanallar gibi", özellikle de Cayce'inkine benzer bir teknikle işe başlamaktadır: Uzanmakta, gevşemekte ve beyin dalgalarının çok yavaş olduğu (delta dalgaları) bir uykuya yol açan bir oto-ipnoz meydana getirmektedir. Nefes alış-verişi kesik kesik bir duruma gelmekte, kalp atışları dakikada 14-15'e düşmekte, kan basıncı %75 düşmekte, sağ beyin hızlanmakta ve gözleri hızlı hareketler yapmaktadır. (Bizlerin hepimizin garip uykusu safhasında yaptığımız gibi.) Uzun bir soluktan sonra Borts konuşuyor, ama sesi tamamen değişiktir. Tabii ki, spikerlerin onun vasıtasıyla konuşuyorlar ve medyumun ses tellerini kullanıyorlar. Ama şayet bazıları çıkıp da, iyi taklitçilerin de şaşırtıcı bir kolaylıkla ses tonlarını değiştirdiklerini ileri sürerlerse, burada be-

IAN BORTS transa girmeden önce.

lirtmek gerekir ki, Ian Borts bu esnada tamamen şuursuzdur. Bazı fonetik uzmanları, bu görkemli seste, 17. yüzyılın İngiliz vaizlerinin gayet tipik aksanlarını belirlemişlerdir. Borts, "Spikerler, o devirde Anglikan kilisesi papazlarından olan bir reenkarnasyonumun sesini kullanıyorlar. Neden böyle yaptıklarını tam olarak bilemiyorum, ama kendilerini böyle takdim ediyorlar." diyor.

On bir senelik bir pratikten sonra, spikerler kendi özel felsefelerini geliştirdiler. Onlara göre, tüm hayat değişik şuur plânları tarafından yönetilmektedir. Rüyalar örneğin, gerçeklerdir, ama başka bir şuur plânında. Kehanette bulunmak istememektedirler, çünkü pek çok ihtimal hattı vardır. "Spikerler, kaderi etkilemek istemiyorlar. İnsanlara, gereksiz yere istrap çekmemeleri için ve kendi öz yollarını bulmaları için yardım ediyorlar. Mut-suz bir insan, belki kendisini yaralayabi-

lecek, ama eninde sonunda yaşamını değiştirmesini ve kendi kendisini bulmasını sağlayacak bir yola sevk edilebilir. Bir medyum, size, duymayı arzu ettiklerinizi söyleyecek biridir. Ama bir derin trans medyomu (büyük medyum) size, gerçekten duymayı istediğinizi ve gerçekten ihtiyacınız olanı söyleyecektir."

ADALET GERÇEKLEŞİYOR

BORTS'u benzerlerinden ayıran özelliği, hiç şüphesiz, tıbbî okumaları esnasında elde ettiği şaşırtıcı sonuçlardır: "Günün birinde, genç bir hemofili hastası beni görmeye geldi. Çünkü, bir kan nakli sırasında AIDS'e yakalanmıştı. Özel bir tedaviden sonra, bir hafta içinde altı kilo birden aldı ve geçici bir iyileşme görüldü. Ama bunu genele mal edemeyiz. Çünkü, örneğin on kanser çeşidi için on ayrı tedavi şekli olacaktır."

Pek tabii ki, bu sonuçlar ve gittikçe yayılan ve rahatsız etmeye başlayan ünü karşısında, Quebec Doktorlar Koleji harekete geçti ve Ian Borts, 21/Kasım/1984'te, kanuna aykırı tedavi yapmaktan dolayı Montreal Barış Toplantıları Mahkemesi huzuruna çıkması için gönderilen bir ihtar aldı. Sayılar üzerinde çalışanların belki açıklayabilecekleri garip bir raslantı da şu ki, bu olay Edgar Cayce'in davasının başladığı günden tamı tamına 49 yıl sonra gerçekleşti. Şunu da hatırlatalım ki, Amerikalı medyum, gelecekteki olacak vak'aları söylemek ve kanuna aykırı tedavi yapmaktan dolayı suçlanmıştı. Cayce ilk davayı kazanmış, ama ikincisini kaybetmişti.

Borts'u ihbar etmek amacıyla, Doktorlar Koleji'nin tahkikat yapan bir memuru, sahte bir kimlikle gelip konsültasyon yaptırmak istedi. Spikerler, her zaman yaptıkları gibi, onun da fiziksel durumunun ayrıntılı bir tanımını yaptılar ve omurgasında bazı anormallikler saptayarak kendisine, yapılan teşhisle birlikte bir masajla tedavi uzmanına görünmesini tavsiye ettiler. Ama gariptir ki, spikerler

bu kez tüm celse boyunca alaycı bir ses tonu kullanmışlardı ki, bu da, medyumun yardımcıları açısından anlaşılmaz bir durumdu.

Dava, 26/Haziran/1985'te şahitlerin dinlenmesiyle başladı. Tabii ki ilk şahit, medyoma danışmaya gelen memurdu ve o da, söz konusu tedavinin yalanlarla dolu ve aptalca olduğunu iddia etti. İkinci şahit ise, bu memurun ve Doktorlar Koleji'nin pek hoşuna gitmeyecek birisiydi. Hâkim Lessart'ın huzuruna gelen bu ikinci tanık, memurun, medyomu ziyaretinden sonra başvurduğu, masajla tedavi uzmanı Gilles Gervais'ten başkası değildi. Gilles Gervais, mahkemeye, Borts tarafından yapılan teşhisin şaşırtıcı bir doğruluk ve kesinlikte olduğunu açıkladı. Ayrıca, söz konusu memurun, ikinci tedavi seansına gelmediği takdirde, sağlık sorunlarının devam edeceğini de belirtti. Kolejin avukatı ne diyeceğini bilemedi ve bir cevap veremedi.

Genellikle, Montreal'deki adalet sayrında görülen medyum ve şifacı davaları çabucak sonuçlanır. İki veya üç saat içinde birkaç şahit dinlenir ve hüküm derhal verilir. Genel olarak, hükümlü 1000 ile 20000 Frank arasında değişen bir para ve bu tip faaliyetlerden men cezasına çarptırılır. Ama bu kez durum farklıydı. Ian Borts'un avukatı, huzura çağırılacak tam dokuz tanıklı bir liste sunmuştu ve yargıç Lessart da bu nedenden ötürü, alışlagelmiş olanlardan farklı olan bu davaya değişik bir gözle bak-

IAN BORTS

maya başlamıştı. Halk da, saygıdeğer Doktorlar Koleji'ne meydan okuyan ve esrarengiz yetenekleri olan bu adamın kim olduğunu öğrenmek amacıyla mahkeme salonunu doldurmaya başlamıştı.

Hikâyesini anlatan ve yapılan teşhislerden sorumlu olmadığını, çünkü o esnada şuurunun yerinde olmadığını söyleyen Ian Borts'un dinlenilmesinden sonra, tanık kürsüsüne kayda değer biri geldi. Bu, Schedestrasse asıllı bir Alman tıp adamı olan Dr. Milan C. Pesic idi. Bu şahıs, sırf bu davada tanıklık yapabilmek için Avrupa'dan kalkıp gelmişti. Ian Borts'tan ilk kez 1984 senesinde, kendisine bir kanseroloji konsültasyonu için gelen bir şahıs vasıtasıyla haberdar olmuştu. Doktor Pesic, dünya tıp çevrelerinde hayli ünlü bir bağışıklık uzmanıdır ve yargıç Lessart da, onun bu davaya tanık olarak gelmesinden çok etkilenmişti. Doktor, kendisine başvuran Kanadalı hanımın, beraberinde, transa geçmiş olan medyum tarafından kaydedilmiş bir bantı da getirdiğini ve bunu dinledikten sonra, ilk önce bir meslektaşının kendisine bir hastasını yolladığını sandığını belirtti! Milan Pesic şöyle açıklıyordu: "**Bu kasette belirtilen etkilerin doğruluğu karşısında çok etkilenmişim. Bu, hasta bölgelerin yerlerini, kanın tam bir analizini ve belirtilerin çok ayrıntılı bir tanımını yapan, çok kesin bir teşhis idi.**" Bunun ardından, doktor, Borts'un birçok müşterisini daha kabul etmiş ve her incelemesi, medyumun okumalarını doğrulamıştır.

Spikerler sadece tıbbi konsültasyonlar yapmadıklarından dolayı, diğer bazı tanıklar da, medyumun başka kabiliyetlerini açıklamak üzere kürsüye geldiler: Birleşmiş Milletler Organizasyonu nezdinde eksper maliyeci olan Hüseyin Kabil, Borts tarafından, çok zor birtakım malî problemlerin çözümünde ulaşılan neticelerin şaşırtıcılığından söz etti. Bundan sonra Kanadalı bir mühendis, Raynald Roy, mahkemeye, spikerlerin teknik madresi ve kuantum mekaniği konusundaki

*Soldan sağa: Silvano RISPOLI (asistan)
-Rosemary ve Ian BORTS-
Dr. Kenneth WEBB*

bilgilerinin çok yüksek olduğunu açıkladı. Diğer taraftan Raynald Roy, on dört yaşından beri bir mafsal iltihabı çekiyordu (reihter hastalığı) ve kendisine şimdiye dek yapılan tedaviler etkisiz kalmıştı. Birkaç seansta spikerler hastalığın sebebini buldular ve hastalığını tamamen durdurmayı başardılar.

Diğer bir masajla tedavi uzmanı olan Luc Gagnon, yirmi yıldan fazladır bu işi yapıyordu ve Borts tarafından, kendisine elliden fazla müşteri yollanmıştı. O da, medyum tarafından konulan teşhislerin, kendisinin bir profesyonel olduğu hâlde, bildiklerinin çok üstünde bir bilginin ürünü olduğunu açıklıyordu! Benzer birkaç tanığın daha dinlenilmesinden sonra, kürsüye, Boston Üniversitesi'nde diplomalı teoloji doktoru olan Carlo Zanetti geldi. Kendisinin ayrıca, Montreal Üniversitesi'nden ve Roma Papaz Koleji'nden de diploması vardı. Zanetti, mahkemede, trans altında, ölümden sonra hayat konusunda bir konferans vermesi için Borts'un davet etmiş olduğunu anlattı. Bu amaçla tıp fakültesinin amfiteatrını ayarlamıştı! Carlo Zanetti yargıca, Ian Borts'un -daha çok spikerlerin- çağdaş bir ilâhiyatçı kalitesinde bir lisanla hitap ettiklerini, kendisini çok şaşırtan bilgilere sahip bulduklarını açıkladı. Bu güvenilir ve ikna edici tanıklıktan sonra, Doktorlar Koleji'nin avukatı, tanığa karşı soru yö-

neltmeyi gereksiz gördü. Salonunda hazır bulunan gazeteciler, gizli bir şeyi bulmuş çocuklar gibi sevinçli, fısıldaşıyorlar ve hızlı hızlı not alıyorlardı.

Son olarak, duruşmadan hayli etkilendiği görülen yargıç Lessart, spikerlerin mahiyetini daha iyi anlayabilmek amacıyla, mahkemeye, medyomsal sorunlar üzerinde tanık-bilirkişi vasfına sahip birini davet etti. Quebec'de, Dr. Denise Roussel bu talebe cevap verebilecek ender kişilerden biriydi. Onun ifadesi, bu davanın en önemli noktasını oluşturdu: "**Ian Borts'u tanıımıyordum ve onunla ilk kez, mahkemeye çıkmamdan önceki gün karşılaştım. Onun transını izledim ve diyebilirim ki, bir büyük medyumun tüm özelliklerini taşımaktadır. Bana çok istidatlı göründü ve spikerlerin de felsefeleri çok üstündür. Olacakları önceden bildirmiyorlar, size seçenekler sunmayı tercih ediyorlar. Borts olayında, insan ruhunun kendi öz yardım kaynaklarından bağımsız olarak iş görmesi kuramı, faydalı bir görünüm veriyor. Bir medyum 'dışarıdan' bilgiler olsa bile bu mantıklı görünüyor, çünkü medyomluk, kişiliğin, bazı fertlere açılan bir boyuttur. Borts'un verdiği tıbbi teşhisler çok şaşırtıcıdır. Bilgileri sınırsızdır ve iş görme tarzı ve bu bilgiye ulaşma tarzı, resmî bilim tarafından bilinmeyenleri çok aşmaktadır.**" Denise Roussel'in bu konudaki bilgisi ve verdiği ifadeler, yargıç Lessart'ı etkiledi. Borts'un avukatı Guy Boisvert, davayı sona erdirmek üzere, mahkemeye, medyumun yeteneklerini göstermesini teklif ettiyse de, yargıç, eksperin (Dr. Roussel) verdiği ifadenin gerçek bir delil niteliğinde olduğunu belirterek, buna gerek olmadığına karar verdi. Diğer bir deyişle, medyomsal tecrübeleri resmen tanımış oluyordu!

Dava sona ermişti. 1/Haziran/1987'de yargıç Lessart, 40 sayfalık raporunun okunması için bir saat ayırdı. Borts, kanunlara aykırı tedavi yaptığı için suçlu görüldü: "**Hükümlü, doktor değildir ve bu durumda, bu mesleği icra etmesi kanunun 43. maddesine aykırıdır.**" Davanın bu

şekilde sonuçlanması engellenemezdi, ama Borts, çok ufak bir para cezasına çarptırıldı (300 dolar). Her ne kadar yargıç Lessart onun büyük medyum olduğunu ve dezenkarne varlıklarla temas kurabildiğini kabul ettiyse de, yine de şunu ifade etti: "**Bay Borts, tıbbi teşhislerde bulunarak kanuna karşı gelmiştir ve ben, henüz kesinlik kazanmamış olan parapsikolojik ilimlere karşı, halkı uyarmak istiyorum.**"

Kanunun tüm katılığına rağmen, verilmiş olan karar gayet adilane görünüyordu. Yine de, Dr. Denise Roussel şunu eklemeyi geçememişti: "**İnsan bedenini üzerinde söz söyleme hakkının yalnızca tek bir cemiyete ait olması çok garip bir durumdur. Resmî tıp çevreleri ile medyomlar arasında bir işbirliği olmalıdır. Burada, bir doktor, eğer bir medyumla beraber çalışmışsa, çok geçmeden cemiyetten çıkarılmaktadır. Bu, bu fenomenlerin bilimsel şekilde incelenme imkânını tamamen yıkan bir tavidir.**"

Ian Borts çağrıda bulunmuştu, ama karar 14/Ekim/1987'de verildi. Aslında o, faaliyetlerini kendi zevki ve şahsî güvenliği için değil, tüm medyomların aralarında organize olmaları, çalışmalarının halk nezdindeki ve resmî merciler karşısındaki durumunun şuuruna varmaları amacıyla savunmaktaydı. Ian Borts şu anda 30 ülke ile çalışmalarına devam etmekte ve hatta Fransa'ya, telefonla bile "okuma" vermektedir. Günde iki celseden fazla yapmamaktadır, çünkü psişik yorgunluktan kaçınmak önemlidir. Sadece heyecan peşinde koşan birtakım meraklıların gelmesini önlemek amacıyla, toplantı başına 500 dolarlık bir tarife uygulamaktadır. Bu arada grupları da kabul etmektedir.

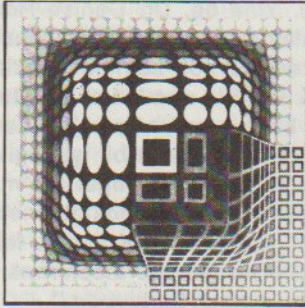
Bununla beraber, Borts'un yetenekleri hakkında en ufak bir şüphe duyulmasa dahi, yine sorulacak bir soru vardır: Onun vasıtasıyla konuşan kimdir? Dezenkarne varlıklar mı? Uzaylılar mı? Medyumun Yüksek Ben'i mi? Şurası bir gerçektir ki, Borts tarafından konulan teş-

Devamı S.47'de

MADDENİN ÇELİŞKİLİ YAPISI

Türkçeleştiren: Ergün ARIKDAL

(Geçen Sayıdan Devam)

"Yirminci yüzyılın, mekanik öncesi bilimden ders almak ve eski maddeciliğin felsefi kavramlarına zorla giydirdiği deli gömleğinden kurtulmak zamanı gelmiştir"

*Arthur Koestler,
Rastlantının Kökleri*

Bunların hepsi uzun süre önce formüleştirdiğimiz bir prensibin bir kez daha çok iyi şekilde ortaya konmuş olduğunu doğrular: Nükleer içi dünyadaki ilişkiler, gerçekliği sağlanan elemanların bireyselliğinden daha önemlidir.

Fizik bilimlerdeki evrim, taneciklerin bireyselliği kavramının giderek silinip gitmesine yol açmaktadır.

Acaba biz burada sonsuz küçük olanın sınırlarında mı bulunuyoruz?

Büyük bir ihtimalle, hayır.

Fizikçilerin büyük bir kısmı, "doğrusal olmayan elemanter dönüsel (spinoriyel) alan" gibi, çeşitli ifadelerle belirlenen birleşik bir alanın mevcudiyetini kabul ediyorlar. Bu ifadelerin denklemleri Dirac, İvanenko, Blokintsev, Aleksandrov ve Heisenberg tarafından yapıldı. Bu çalışmalar, Jean Charon ve Costa de Beauregard tarafından da 1976-1979 senelerinde tamamlandı.

Sovyetler'e göre ilk - madde ya da bildiğimiz maddenin ilk özü, "elementon" deyişi ile belirtilen parçacıktan oluşmuştur.

Daha önce dediğim ve bıkmadan da tekrar etmekte fayda bulduğum bir husus vardır: Hiç bir imge, ne olursa olsun, maddenin derinliklerinde mevcut olan tabiatın gerçek fikrini bize veremez.

Kavramlarımız duyularımızın temaslarıyla şartlandırılmıştır. Bergson'un dediği gibi, katı cisimlerden doğan mantığımız katı cisimlerin mantığıdır.

Kavramlarımızdaki gelişme, sadece madde ve evrenin gerçek tabiatıyla ilgili olarak değil, aynı zamanda olayları düzenleyen süreç ve yasalar bakımından da gerçekleşmektedir.

Evrensel eşitlik ilkesi tamamiyle yalandır.

Tamamiyle farklı yasalar, bilimlerin a-

raştırdığı evrenin çeşitli seviyelerini yönetirler.

Sonsuz büyük dünya Süper - Galaksiler dünyasıdır. Sonsuz büyük dünya, Newton mekaniğinden başka özel bir mekanikle yönetiliyor. Nitekim daha birkaç sene evvel, Newton'cu mekaniğin bütün makrokozmos olaylarını düzenlediği öğretiliyordu.

Sovyet Astronomu Boris Vorontsov, birbirlerine karşı olan davranışı, bilinen yasalardan farklı olan 500'den fazla galaksi keşfetmişti. Bu galaksilerdeki çekim güçleri, henüz bilinmeyen nitelikteki başka kuvvet ve mekanizmalara yerini bırakmıştır.

California Teknoloji Enstitüsü Profesörü Fritz Zwicky, Newton yasasında *kritik bir mesafenin* mevcut olduğunu gösterdi. Newton yasası, "Gök cisimlerinin birbirlerini kütleleriyle doğru orantılı ve mesafenin karesi ile ters orantılı olarak çekerler" dir ve artık dikkate alınmıyor.

Bu *kritik mesafe* 5 milyon ışık - yılına denk tutulmuştur.

Galaksiler, yıldızlar ve bizim dünyamız, aksine, Newton'un geliştirdiği klasik mekanik yasalarıyla yönetiliyor.

Atomik parçacıklar dünyası ile bazı gök cisimlerinin büyük hızları, başka yasalarla düzenlenir: Bu yasalar, Einstein'ın izafiyetçi mekanik yasalarıdır.

Elementer parçacıklar ile nükleer - içi kurucuları kapsayan sonsuz küçük dünya daha farklı bir mekanikle yönetiliyor. Bu Kuanta mekaniğidir ki, başlıca kurucusu Max Planck'dır.

Kuanta mekaniği Wolfgang Pauli'yi Dışındalama (exclusion) Prensibi'ni formüleştirmeye ve W. Heisenberg'i önemli sonuç-

lara sebep olan Belirsizlik veya Kararsızlık (incertitude) Prensibi'ne götürdü.

İlk - madde dünyası da, başka bir mekanikle yönetiliyor. Sovyet fizikçileri buna "elementer mekanik" ismini verdiler ve ilk - maddenin davranışlarına hükmeden yasaların tümüne diyorlar.

Elementer mekanik, Sovyet ve Fransız bilginlerin ifadelerine göre "*doğrusal olmayan dönüsel (spinoriel) birleşik alan*" yasalarını tanımlıyor. ABD'li J.A. Wheeler, bu Princetonlu nükleer fizikçi, "*üstün - uzay (I'hyper - espace)*"daki *yaratılışın tek alanı*" ifadesini kullanır.

Elementer fiziğin başlıca kurucuları Alman Heisenberg, Sovyet Marcov, İvaneçko ve Blokiutsev, Fransız L.de Broglie ve Vigien, ABD'li Ö. A. Wheeler'dir.

Bu bilginlerin çalışmaları, R. Feymann ile Gell - Man'ın (ABD'li Nobel Ödüllüleri) çalışmalarına paralel yolda gelişmektedir.

Fransız R. Tournaire de, 1938'lerden beri sahip olduğu "*en yüksek birleyici alan*" teorisiyle 1973'de tamamlanan bir kuanta - altı mekaniğinin temellerini geliştirdi.

GARİP TANECİKLER

Modern fizikteki keşiflere yol açan değerler transformasyonunun önemi kabul edilebilir, yeter ki, yenilerde keşfedilen parçacıkların insanı şaşırtan tabiatına biraz dikkatlice bakalım.

Bu parçacıkların yetenek ve davranışları, günlük hayatta duyuşsal algılarımızla gözleyebildiklerimizden tamamiyle farklıdır, onlara zıttır.

Bu parçacıkların hepsini iyice incelemek için yerimiz müsait değil.

Biz burada, sadece önemli birkaç tane-
sini inceleyeceğiz.

NÖTRİNO

Herkes bilir ki, fiziğin temel prensiple-
rinden biri, *enerjinin sakınımı* ilkesidir. Kesin
ölçümler, fizikçi C.D. Ellis ve W.A. Wooster
tarafından 1927'de beta ışınımları üzerinde
yapıldı. Radyum E.'nin parçalanması, enerji-
nin sakınımsızlığını kanıtlar gibi olduğu sıra-
da bu ölçümü yapmışlardı.

Avusturyalı Wolfgang Pauli (Nobel Ö-
düllü), 1930'da, İtalyan Fizikçisi Enrico Fer-
mi'nin NÖTRİNO dediği, nötr bir parçacı-
ğın mevcudiyetini ileri sürdü.

Nötrino'nun varlığını gösteren doğru-
dan kanıt, Clyde L. Cowan ve Frederik Rei-
nes isimli fizikçiler tarafından 1963 yılında,
Savannak Atom Enerjisi Komisyonu'na ait
atom pilinde yapılan bir tecrübeye gerçek-
leşmiştir.

Nötrino, öteki taneciklerin sahip ol-
dukları fizik yeteneklerin hiç birine sahip de-
ğildir. Ne kütlesi, ne elektrik yükü, ne de
manyetik alanı vardır.

İçinden geçtiği cisimlerin tanecikleri
onu ne çekiyor, ne itiyor, ne de ele geçirebi-
liyordu. Dünyanın içinden geçebiliyor, ya da
Jüpiter gibi dev bir gezegenin içinden, onca
cesametini hiçe sayarak sanki içi boşmuş gi-
bi, hiç güç harcamadan geçiyordu. Nötrino-
nun tespit edilmesindeki güçlüğün sebebi de
budur.

Yirmi seneden fazla bir zamandan beri,
Amerikan Fizikçisi R. Davis, Brookhaven Fi-
zik Lâboratuvarı'nda, Güneş'in nükleer reaksi-
yonlarından doğan nötrinoları tespitte çalışı-
yordu.

Tespit aygıtını, uzaydan gelen öteki ta-
necikler tarafından meydana getirilen karı-
şıklıklardan korumak maksadıyla, R. Davis,
Güney Dakota'daki bir altın madeninin 1500
metre derinliğinde, yüzlerce ton perkloretilen
ihtiva eden çok çok büyük bir sarnıca
yerleştirdi.

Şunu belirtelim ki, nötrinonun, diğer
bütün tanecikler gibi, zıddı da mevcuttur: An-
tinötrino. Antinötrino, nötronların dağılma-
sının ürünüdür. Bunlar nükleer reaktörlerin
çıkışında büyük miktarda ortaya çıkarlar.
Büyük bir nötrino çeşidi vardır: Elektron
nötrinosu, bozan nötrinosu, muon nötrino-
su.

MANYETİK MONOPOLLER (Manyetik Kutbu Tek Olanlar)

Manyetik etkileşimlerde elemanter bir
taneciğin mevcut olduğu var sayımı,
1930'da, P. Dirac tarafından ortaya
sürüldü. Buna "manyetik monopol" ismi ve-
rildi. Dirac'a göre manyetik monopoller, kuv-
vetli tepki gösteren tanecikler (proton, me-
zon vs.) ailesini içine alan "hadronlar" dan
çok daha kuvvetli bir tepki kabiliyetine sa-
hiptiler.

En yeni var sayımlara göre, manyetik
monopollerin kütlesi protonunkinden birkaç
kez daha yüksektir.

1979'dan beri, bu manyetik monopol-
lerin mevcudiyeti hep var sayım olarak kaldı.
Hiç bir fizikçi bunu ne elde etti, ne saptaya-
bildi.

TAKİYONLAR

Tüm dünyanın fizik lâboratuvarları, hızı
ışık hızından daha fazla olan tanecikleri tes-

pit maksadıyla araştırmalara girdiler. Bu araştırmalar ABD, İsviçe ve Hindistan'da yapıldı.

1960'larda John R. Boccio ve E.C. Sudarshan gibi fizikçiler "ışık - üstü" taneciklerin var olduğunu gösterdiler. Genellikle sanılanın aksine, böyle bir taneciğin varlığı Einstein'ın izafiyet kuramını çürütmez.

İzafiyet kuramındaki hız sınırı, sadece öz kütlesi sıfırdan farklı bir sayı ile temsil edilebilen taneciklere uygulanmaktadır.

Proton ve nötronun hâli böyledir.

Ama, kütlesi olmayan tanecikler de vardır: Foton ve nötrino; diğerlerinin "imajiner" kütlesi vardır.

Takionlar "dingin kütleli" değildir. Hızları daima ışığın hızından yüksektir. Tespit edilmeleri hemen hemen imkânsızdır.

Wisconsin Üniversitesi'nden Prof. Leonard Parker, manyetik monopollerin takion tabiatında, yani ışık - üstü olduklarını ileri sürdü.

Takionlar'ın tespiti için yapılan bütün girişimlerin başarısızlığına rağmen, Bern Üniversitesi fizikçilerinden M. Camenzid, "şimdiki durum, takionların mümkün olabileceğine makul olarak inanmamıza izin vermektedir." demektedir.

Bununla beraber, şunu işaret edelim ki, "quasarlar" üzerinde yapılan yeni gözlemler, ışık hızından on kez daha hızlı "takionların" mevcudiyetini ortaya çıkarmıştır. Bu hız iki "quasar" yıldızı arasında meydana gelen yoğun değişimler sırasında gözlenmiştir.

KUARK, PARTON ve GLUONLAR

Burada, nükleer - içi fiziğin en ilginç alanlarından birine temas edeceğiz. Amerikalı G. Zweig, Gell - Mann ve

İsrailli Yuvel Neeman'ın çalışmaları nötron, proton ve mezonlarda nükleon - üstü bir yapının keşfedilmesine sebep oldu.

1973 yılının şubatı'ndan Mayıs ayına kadar yapılan tecrübeler bu var sayımlara deneysel bir teyit getirdiler. Protondaki davranışın artan hız sırasında sabit olduğuna inanılıyordu. Protonun etki bölgesi (yani bir başka protonun izlediği yolda ortaya çıkan engel) fizikçilerin ön görüşlerini teyit etmek yerine tâbi olduğu enerjilerin artışı ile çoğalmaktadır. Bu enerji artışı, protonun karmaşık yapısının dolaylı bir etkisidir. Bu, üç kuarkdan oluşur: Nark, park ve lark.

Ekseri fizikçiler, proton ve nötronların yerlerini çekirdeğin elementer kompozanlarına terk ettiklerini kabul etmektedirler.

Stanford'da, proton ve nötronların tabiatını inceleme sonunda, her protonun iç kısmında çok kısa bir dağılma merkezinin mevcudiyeti ortaya çıkarıldı.

Amerikalı R. Feynmann -Nobel Ödüllü- bu proton - altı yapıları "parton" ismini verdi.

J.D. Bjorken ve E.A. Paschos, proton ve nötronların iç yapısını temsil eden bir model geliştirdiler.

"Her proton üç kuarkın oluşturduğu bir çekirdeğe sahiptir; kuarklar potansiyel olarak mevcut olan bir mezonlar yığınyla çevrelenmiştir, her mezon bir kuark ve antikuarık çiftinden oluşmuştur." Bu modelden hareketle, Bilanink ve Boccio, başka bir yeni taneciğin varlığını ortaya koydular: GLUON; bu tanecik nükleon bağlarında "PİON'un" oynadığı aynı rolü oynar.

BAYRAM'IN ESERİ

Bayram'ın sanatı, daha önce gördüklerimizin hiç birine benzememektedir. Ama biz yine de, onun sanatını iç varlığımızın derinliklerinde taşıdığımızı kaniyiz. Bu sanat, aynı anda hem gözlem menzilimizin dışına kaçmakta, hem bizi rahatsız etmekte ve hem de bize aşına görünmektedir.

ŞEKİLLERİN kesin hatları, geometri ve de bunlara karşı düşen sembollerin düzenleri, renklerin

içerdiği sevinçte ve hatların içerdiği şiirsellikte ifadesini bulan bir mizah yardımıyla dengelenmektedir. Bu kontrast çatışması bize her şeyde, her ünite de mevcut bulunan sürekli düaliteyi hatırlatmaktadır.

Hatlar, renkler ve şekiller bizi sükûnet ve huzur hâline ulaştıracak bir tarzda organize edilmiştir.

Bayram bizi insanın iç kaynaklarına, yani iç varlığımızın derinliklerine dönmeye davet etmekte ve bize evrenin enginliklerinde muazzam bir seyahat yapmayı önermektedir.

Bir ehli tahkikin ürünü mesabesindeki resimleri, hem varlık hâllerinin ve hem de evren yapısının felsefî tasvirleridir. Bunlar, tabiata nüfuzumuzu mümkün kılacak anahtarlardır.

Bunlar, iç enerji kondansatörleridir ve zihne hitap etmekle kalmayıp, ona, ayrıca evrensel değerleri de sunmaktadırlar.

Onun eserlerinde sanat, insan ile kozmos arasındaki ilk irtibat

fonksiyonunun yanı sıra, var oluş sebebimize ve oluşum tarzımıza ilişkin temel soruna da ulaşmaktadır.

Bu kozmik sanat bizi yolumuzdan ayırıp bir başka yola ithal etmektedir.

Ahengin peşinde koşmakta olan Bayram'ın sanatına özgü sır işte burada yatmaktadır.

Bayram'ın yöntemi, resim yoluyla senteze ulaşma yöntemidir, yani "piktürizm"dir.

Yönteminin, farklı modern sanat akımlarının yanında nasıl bir yer işgal etmekte olduğunu anlamak için, şarkılara özgü olan ve onu açıklayabilecek nitelik arz eden şu efsaneye kulak vermek yeterli olmaktadır.

Günlerden bir gün kralın biri, sarayına, filin nasıl bir yaratık olduğu hakkında hiç bir bilgisi olmayan çok sayıda körün celbedilmesini emretmiş. Sonra onları bir filin çevresine dizip, ona el ile dokunmalarını ve tasvir etmelerini söylemiş.

Hayvanın kulağına dokunmuş olan ilk kör şöyle demiş: "Fil denilen bu yaratık yassı, ince ve geniş bir hayvan." Kuyruğu incele-

miş olan kör de: "Fil, ince ve uzun bir hayvan." demiş.

Böylece her kör, kendi gözleminin sonucunu dile getirmiş.

Aynı şekilde biz de rahatça diyebiliriz ki, günümüz ressamı "filin" sadece birer organını resmetmektedir. Bayram ise, "filin" bütününe algılamak üzere, filden yeterince uzakta durma çabasını göstermektedir. O ayrıca, bizim için bugüne kadar yanına erişilmezliğini muhafaza etmiş olan kendi öz kaynağını, bize eserleri vasıtasıyla gösterebilmek amacı ile, içine dolmakta olan ilhamın gerektirdiğinden daha gerilerde kalmayı da arzulamaktadır.

Bu sanat görüşü, çeşitli heyecansal, duygusal ve entelektüel hâlleri hep birlikte, dikey durumda bir araya getirme eğilimi arz etmektedir. Bu, bizi kendi iç varlığımızı temaşaya sevk ettiği gibi, tefekküre ve hâllerimizin tevhidini tahakkuka da sevk etmektedir.

Bayram, 1937 yılında Krasnodar'da (SSCB) doğmuştur. Çocukluk çağından sıyrılır sıyrılmaz, spiritüel araştırmalar yapmak üzere Küçük Asya'ya (Türkiye) gitmiş ve orada kutsal lisanı öğrenme ve uygulama çalışmalarına girişmiş, Fisagor'un izlerini araştırmıştır.

Sanatçı, eserlerinde duyularına, duygularına, heyecanlarına ve düşüncelerine egemen olmasını ve iç varlığına özgü bir simyayı uygulamasını mümkün kılan resimle ifade yöntemini ve gerçek bir yaşam sanatını ortaya koymuştur.

Kökene ile ilintiye girdikten ve kolektif şuur dışı ile de irtibat sağladıktan sonra yeniden doğmayı ve evrensel bir ifade tarzı içinde, çiçekler misali serpilip açılmayı başarmıştır.

Bayram, sanatı vasıtasıyla bize düşüncelerin, duyguların ve heyecanların yanı sıra nefse düşkünlüğü de anlatmaya çalışmakta ve bunlardan, bizi ruhaniyete sevk edecek ve de kutsallığın eşğine vardırarak nitelikte bir sentez vücuda getirmeye çabalamaktadır.

Bazı şekillerdeki simetri, yerli bir zaman dilimi içinde bize dimağımızın yeteneklerini tekrar dengeleme imkânını sunmaktadır; böylece de iç varlığımızdaki dengesizliğin farkına varmamız mümkün olmaktadır. Onun eserleri, bizi, bu dengeyi kalıcı hâle getirmek üzere, kendi varlığımız üzerinde çalışma yapmaya sevk etmektedir.

Onun eserleri, diğer yandan, birer "**görsel yoga**" olarak telâkki edilebildiği gibi, şu anlamlarda da ele alınabilmektedir:

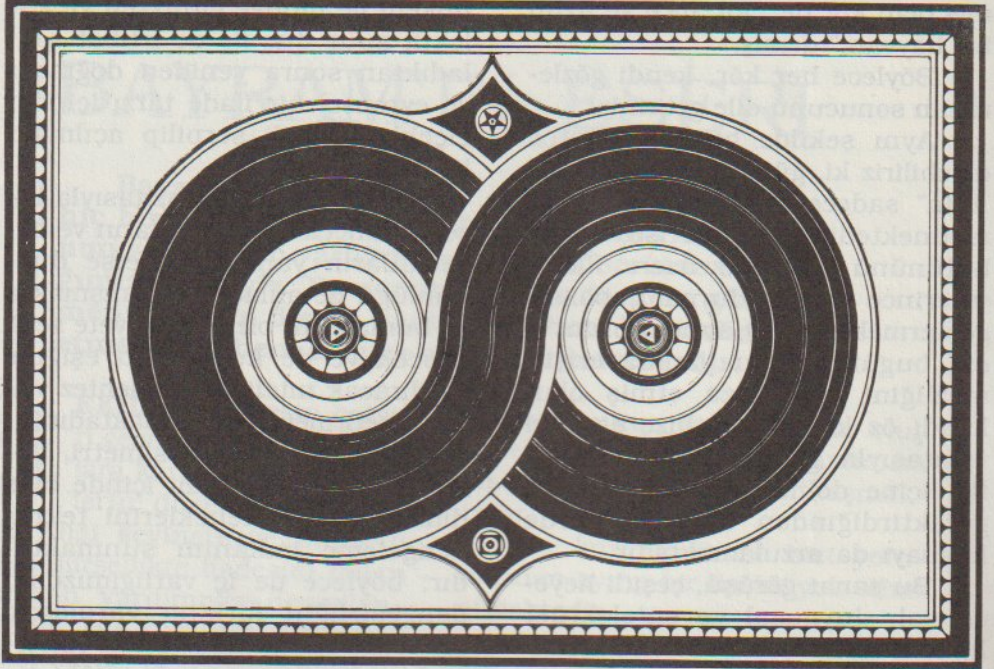
- Birinci plânda, bir tarihi, bir felsefî kavramı dile getiren masalları andırmaktadırlar.

- İkinci plânda ise, Tibet mandalaları ile gotik katedral rosazları (*) misali, insanı meditasyona, konsantrasyona ve mükâşefeye sevk etmekte ve de kozmos ile irtibata geçirip, ona istikbalî temaşa imkânını sunmaktadır.

(*): Gülü andıran mimarlık süsü; kiliselerde camresim, vitray.

(Çeviri: Yavuz KESKİN)

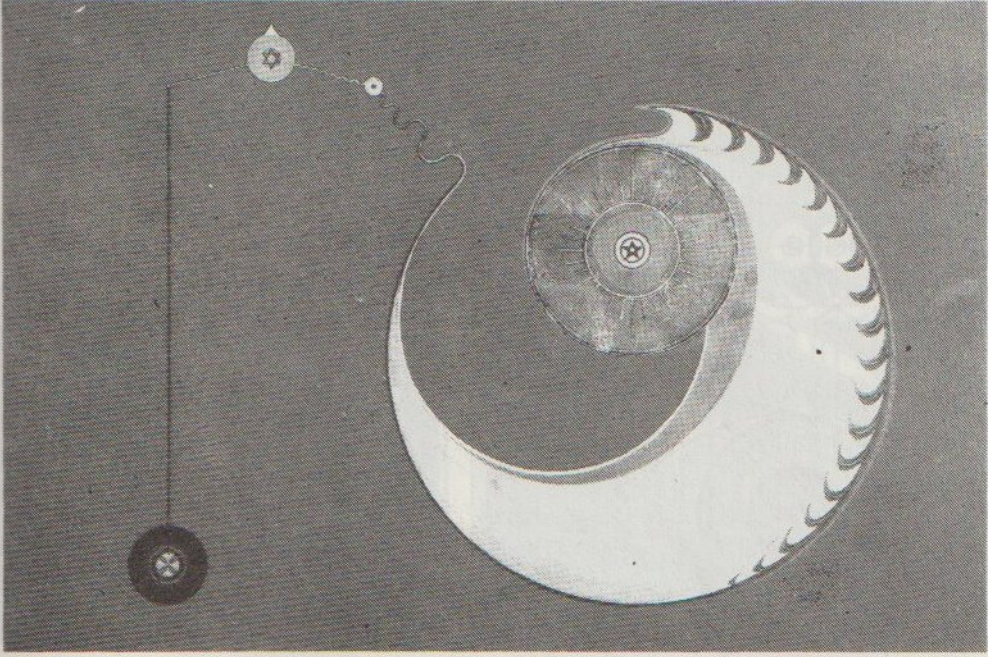
Düalite veya değerlerin alt üst oluşu.

Bu tablo, Birlik ve Bütünlük hâlindeki Düalite Prensibi'nin bir tasviridir. Tablo bizi, bu prensibi, iç varlığımızdaki dengesizliğe ve kargaşaya karşı kullanılabilen numaralı gözlük mesabesindeki zıtlıklar anahtarı gibi telâkki etmeye sevk etmektedir.

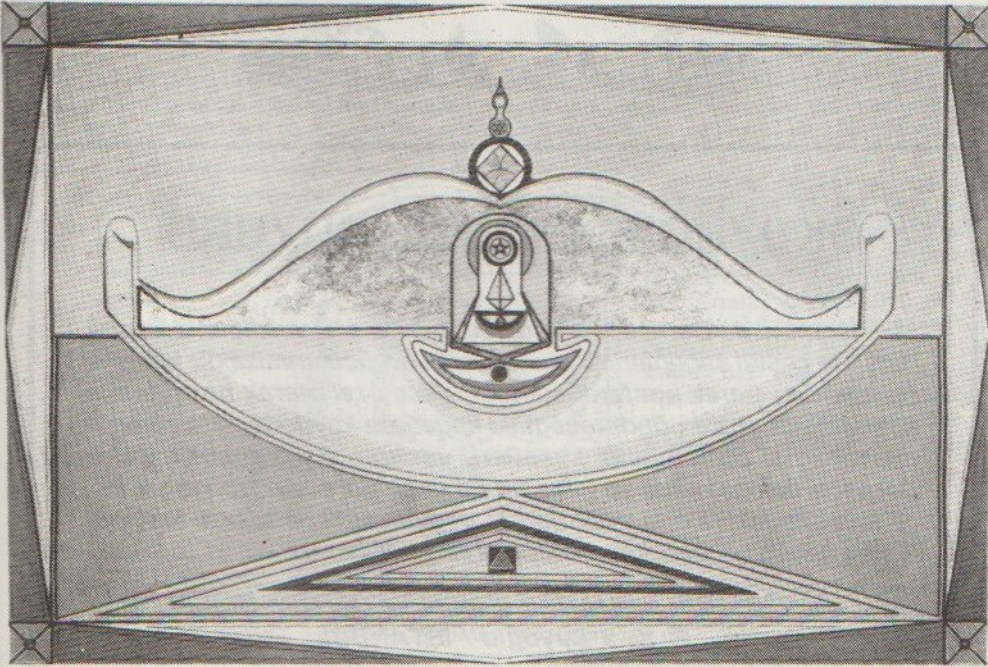
Siyah-beyaz ve sabitlik-değişkenlik ikilemi yardımıyla (eşmerkezli daireler ve sonsuzluğun sembolü olan hareket) tablo, karşıtlığın aynı zamanda tamamlayıcılık demek olduğunu da ifade etmektedir. Evrenin her ögesi, zıddıyla veya diğer ifadeyle, tamamlayıcısı ile kaimdir. Her şey ikilidir: İyi ve kötü, pozitif ve negatif, ışık ve karanlık, eril ve dişil, doğum ve ölüm gibi.

Sonsuzluk sembolü vasıtasıyla, tablo bize ayrıca, ezellerden beri tevali edegelmekte ve böylece, evrensel ahengi muhafaza etmekte olan güçlerin sonu gelmez mücadelesini de anlatmaktadır. Vahdaniyete dönüş yolunda ilerlememizi mümkün kılan şey, kesintisiz hareket ile zıtlıklardaki vahdettir.

Bu tablo gözlemlendiğinde, gözler önüne tabiattaki gerçek ahenk se-rilmektedir. Tablonun insana büyük bir iç rahatlığı sunmasının sebebi budur işte.

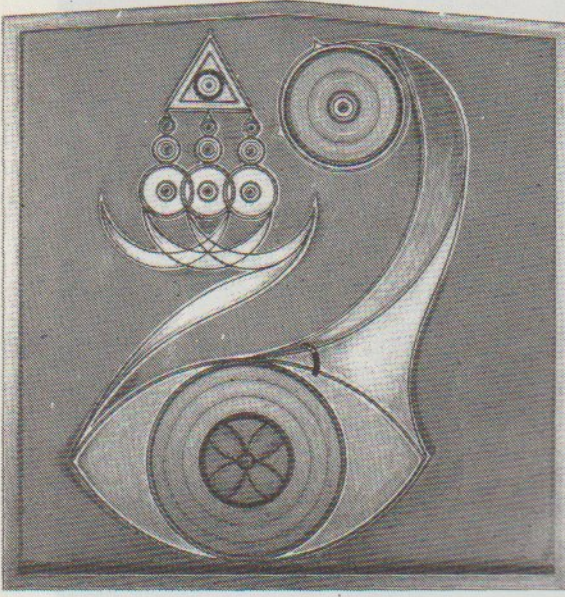

Bir Güneşin Oluşumu

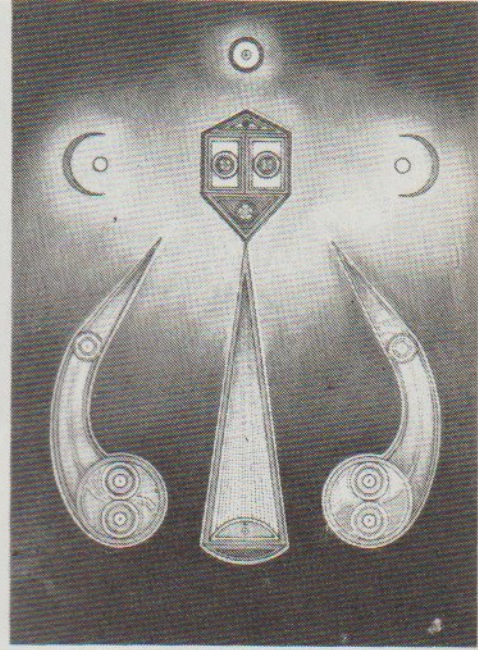

İç Varlık Manzarası

Ay'a Ait Üçlü Logos (Trilogya)

Kozmik Üçlemin Öyküsü

OKUYUCULARIMIZA DUYURU

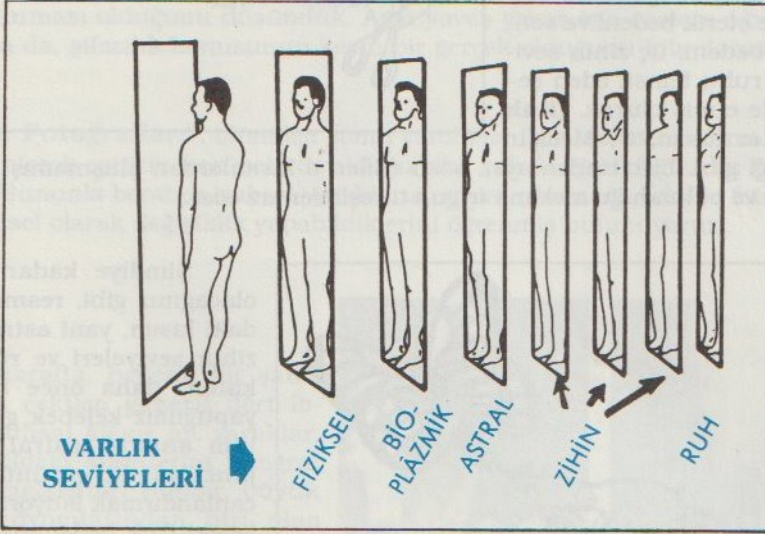
İstanbul'da Dernek Merkezi'nde Salı günleri verdiğimiz konferanslara çeşitli sebeplerle katılamayan okuyucularımıza bir kolaylık sunuyoruz: Gerek konferansları, gerekse özel olarak hazırlanmış konuşmaları, bize göndereceğiniz kasetlere kaydederek size postalayacağız. Dinlediğiniz kasetleri, yeniden doldurulmak üzere Derneğe iletceksiniz ve çalışma böylece sürecek. Ruhçuluk bilgisini edinmek ve onu yaşantımıza uygulayarak daha hızlı tekâmül etmek hepimizin hakkıdır. Mektuplarınızı bekliyoruz.

**ADRES: RUH ve MADDE (Eğitim ve Öğretim Grubu)
. P. K. 9 Beyoğlu / İSTANBUL**

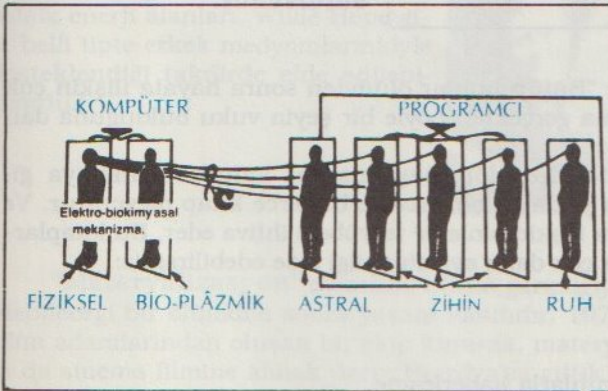
ÖLÜMSÜZLÜĞÜN SİHRİ

(Geçen Sayıdan Devam)

(Metascience Vakfı Başkanı George Meek.)

Birinci görüntünün fizik bedenimizi; ondan sonrakinin eterik bedenimizi (ya da Ruslar'ın tabiriyle bioplazmik bedenimiz); ondan sonrakinin astral bedenimizi; daha sonrakilerin zihnimizin üç seviyesini ve nihayet en sonuncusunun ruhumuzu temsil ettiğini farz edelim.

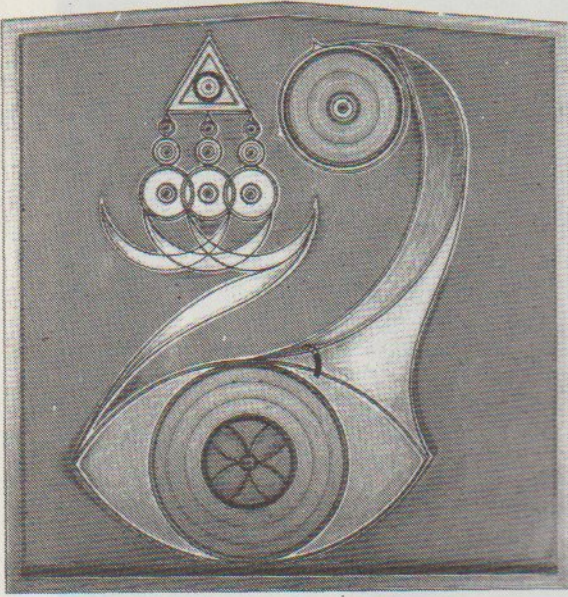

Şimdi bu bedenleri, yanda görüldüğü gibi yeniden düzenleyelim ya da yeniden gruplandırılm. Sol tarafta fizik bedenimizi ve ona sinmiş olan eterik, (ya da bioplazmik) bedenimizi görüyoruz. Bu elektro-biyokimyasal mekanizma, bizim "kompüter"imiz olsun; öyle diyelim. Şimdi, bildiğimiz gibi ne kadar değerli olursa olsun, hiç bir kompüter bir "programcı" olmadan iş göremez.

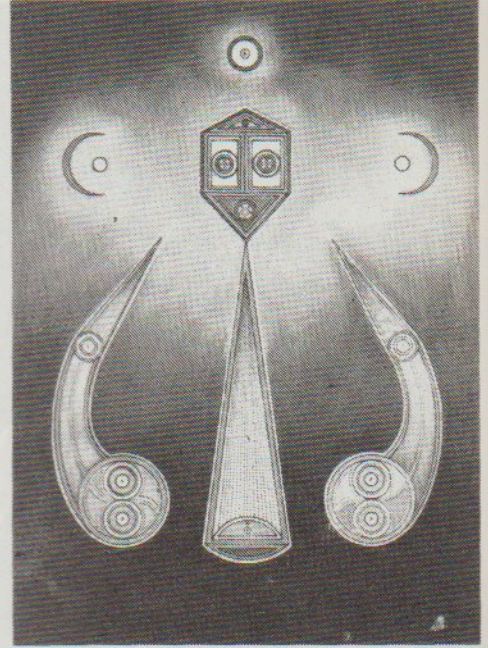
Resmin sağ tarafında astral bedenimiz, üç zihin seviyemiz ve ruhumuz dediğimiz enerji alan-

ları kümesini görmektesiniz. Bu grup, aslında **programcı** olarak hizmet verir ve tıpkı önceki bir resimde gördüğünüz bir bebeğin tuzlu su denizinde yüzmekteyken annesinin bedenine göbek bağıyla bağlanmasına benzer şekilde, bu programcı da elektro - biyokimyasal mekanizmaya bir "kordon" ile bağlıdır. Bu durumda söz konusu kordon, görünmez olmakla beraber, fiziksel anlamdaki göbek bağı kadar gerçektir. Bu kordon koştugu takdirde fizik beden ölür.

Ay'a Ait Üçlü Logos (Trilogya)

Kozmik Üçlemin Öyküsü

OKUYUCULARIMIZA DUYURU

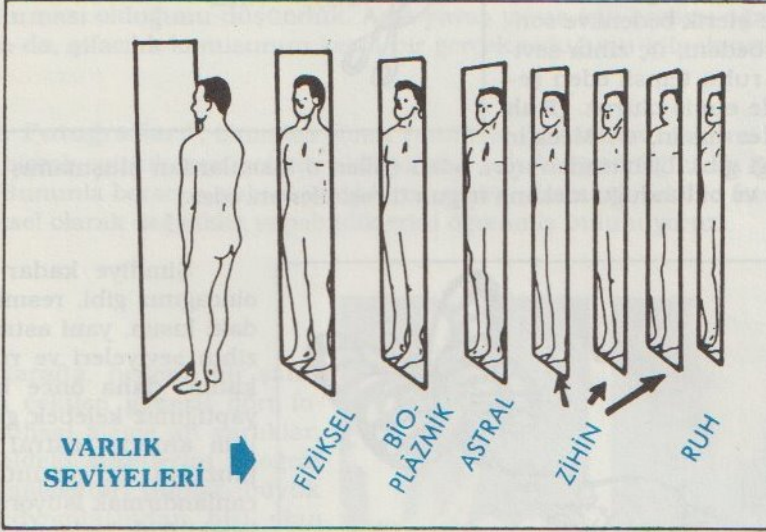
İstanbul'da Dernek Merkezi'nde Salı günleri verdiğimiz konferanslara çeşitli sebeplerle katılamayan okuyucularımıza bir kolaylık sunuyoruz: Gerek konferansları, gerekse özel olarak hazırlanmış konuşmaları, bize göndereceğiniz kasetlere kaydederek size postalayacağız. Dinlediğiniz kasetleri, yeniden doldurulmak üzere Derneğe iletacaksınız ve çalışma böylece sürecek. Ruhçuluk bilgisini edinmek ve onu yaşantımıza uygulayarak daha hızlı tekâmül etmek hepimizin hakkıdır. Mektuplarınızı bekliyoruz.

**ADRES: RUH ve MADDE (Eğitim ve Öğretim Grubu)
. P. K. 9 Beyoğlu / İSTANBUL**

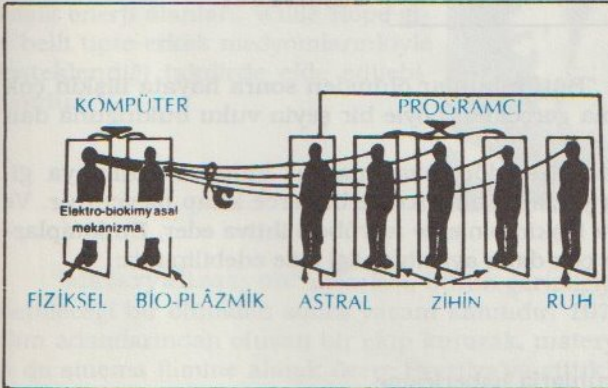
ÖLÜMSÜZLÜĞÜN SİHRİ

(Geçen Sayıdan Devam)

(Metascience Vakfı Başkanı George Meek.)

Birinci görüntünün fizik bedenimizi; ondan sonrakinin eterik bedenimizi (ya da Ruslar'ın tabiriyle bioplazmik bedenimiz); ondan sonrakinin astral bedenimizi; daha sonrakilerin zihnimizin üç seviyesini ve nihayet en sonuncusunun ruhumuzu temsil ettiğini farz edelim.

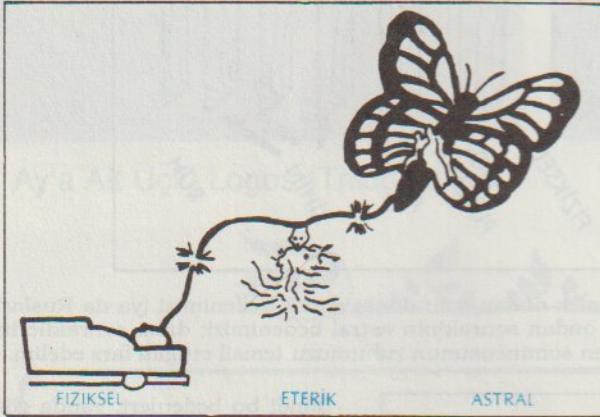
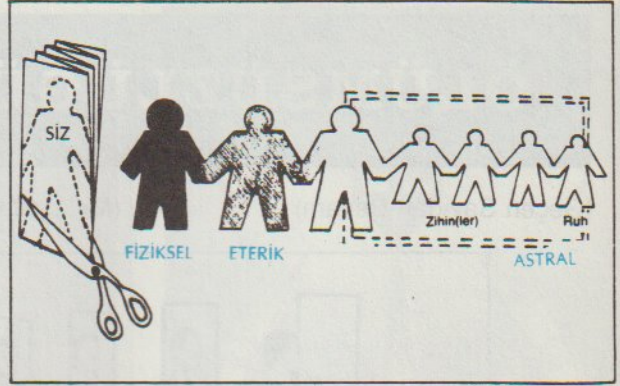
Şimdi bu bedenleri, yanda görüldüğü gibi yeniden düzenleyelim ya da yeniden gruplandırılmış. Sol tarafta fizik bedenimizi ve ona sinmiş olan eterik, (ya da bioplazmik) bedenimizi görüyoruz. Bu elektro-biyokimyasal mekanizma, bizim "kompüter"imiz olsun; öyle diyelim. Şimdi, bildiğimiz gibi ne kadar değerli olursa olsun, hiç bir kompüter bir "programcı" olmadan iş göremez.

Resmin sağ tarafında astral bedenimiz, üç zihin seviyemiz ve ruhumuz dediğimiz enerji alan-

ları kümesini görmekteyiz. Bu grup, aslında **programcı** olarak hizmet verir ve tıpkı önceki bir resimde gördüğümüz bir bebeğin tuzlu su denizinde yüzmekteyken annesinin bedenine göbek bağıyla bağlanmasına benzer şekilde, bu programcı da elektro - biyokimyasal mekanizmaya bir "kordon" ile bağlıdır. Bu durumda söz konusu kordon, görünmez olmakla beraber, fiziksel anlamdaki göbek bağı kadar gerçektir. Bu kordon kopmuş takdirde fizik beden ölür.

Bu temel kavramı geliştirmek üzere bir benzetme daha yapalım: Çocukken hepimiz, katlanmış kâğıdı keserek yan yana insan şekilleri çıkarmışızdır. İncelediğimiz duruma benzetecek olursak, katlanmış kâğıdı açtığımızda, solda fizik ve eterik bedeni ve sonra astral bedeni, üç zihin seviyesini ve ruhu temsil eden şekilleri elde etmiş oluruz. (**Ruh ve Madde:** İnsan, G. Meek'in ifade ettiği gibi, birbirinden ayrı, sözü edilen o kısımlardan oluşmamıştır. Varlık bütündür ve bulunduğu mekâna uygun titreşimler arz eder.)

Şimdiye kadar anlamış olacağınız gibi, resmin sağındaki kısım, yani astral beden, zihin seviyeleri ve ruh, hakikaten, daha önce benzetme yaptığımız kelebek gibidir. Ölüm anında, astral ambalajınız (ya da gözünüzde öyle canlandırmak istiyorsanız, kelebek) fizik bedeninizden kurtulursunuz ve büyük bir sihir eseri, daha sonra da **hayatiyetinizi mükemmelen sürdürürsünüz.**

Bazıları şöyle düşünebilir: "Bütün bunlar ölümden sonra hayata ilişkin çok hoş bir teori gibi görünüyor. Ama gerçekten böyle bir şeyin vuku bulduğuna dair gerçek kanıt var mı?"

Şu birkaç sayfa içerisinde size, dört başı mamur kanıtlar sunmaya girişmiyorum. Bu konu hakkında yazılmış binlerce ve binlerce kitap mevcuttur. Ve bu kitapların bir çoğu bu konuya ilişkin binlerce tecrübeyi ihtiva eder. Bu kitaplarda aşağıdaki hususlar hakkında çok daha ayrıntılı bilgi elde edebilirsiniz:

- Medyomlar aracılığıyla ruhlarla haberleşme.
- Ölüm döşeği, ölüme yakın ve beden dışı deneyimler.
- Aparisyonlar, perili evler ve hayaletler.
- Tarihi ve dinî metinler.
- Obsesyon ve ruhlar.

Ölümden sonraki hayata ilişkin diğer birkaç araştırma kategorisi daha vardır.

"**Ruh Doktorlar**" konusu, şifacı (gerizör) denen kişiler hakkında dünyanın muhtelif yerlerinden yedi yıl boyunca malûmat topladığım sırada dikkatimi çekti. Başlangıçta, örneğin cahil bir Filipinli, bilgiyi "Ruh Doktorlar'dan" aldığını söylediği zaman çok şaşırmıştık. Oysa hastanın nesi olduğu ve nasıl bir tedavi gerektiği konusunda, ileri seviyede tıp bilgisine ihtiyaç vardı. Bütün bunların, o kişinin imajinatif uydurması olduğunu düşündük. Ama yavaş yavaş işin esasını öğrendik ve daha sonra da, şifacılık konusunun kesin bir gerçek olduğunu kitaplarımızda belirttik.

"**Ruh Fotoğrafları**", ölümden sonra varoluşla ilgili başka bir kanıt teşkil eder. Diğer birçok spiritik tecrübelerde olduğu gibi, ruh fotoğrafçılığına da bazen hile karışır. Bununla beraber, ruhsal varlıkların, resim çıkaracak şekilde fotoğraf filminde fiziksel olarak değişiklik yapabildiklerini öğrenmiş bulunuyoruz.

Yan tarafta, bedenli bir şahıs tarafından çekilen **geçerli** dört fotoğrafta, ruhsal âleme ait varlıklar, bedenli hâldeki suretlerini fotoğraf filmine işlemişlerdir. Bunlar, büyük İngiliz medyumlarından biri olan yakın arkadaşım Bertha Harris'in, 40 yılı aşkın bir süre boyunca çektiği fotoğraflar arasında yer almaktadır. (Bu gibi fotoğraflar, Bertha Harris'in psişik enerji alanları, Willie Hope gibi belli tipte erkek medyumlarınkiyle desteklendiği takdirde elde edilebiliyordu.)

"**Materyalizasyon**" meselesi, bütün garipliğiyle, rasyonel aklın en zor kabul edebileceği bir ölümden sonra yaşam kanıtıdır. 1972 yılında, İngiliz ve Amerikan bilim adamlarından oluşan bir ekip kurarak, materyalizasyon olayını video banda ya da sinema filmine almak üzere Brezilya'ya gittik. Çeşitli sebeplerle, Brezilya'da iki hafta kalmamıza rağmen başarılı olamadık. Fakat, öyle sanıyorum ki, materyalizasyon fenomenine ilişkin olarak, çok başarılı bir demostrasyon olduğunu düşündüğüm şu birkaç fotoğrafı görmek size ilginç gelecektir. Bunlar daha önce, tıp doktoru, psikiyatrist ve meslekten olmayan kişilerden oluşan bir ekip tarafından San Paulo'da (Brezilya) çekilmiştir.

En soldaki fotoğrafta elleri birbirine, ayakları ise sandalyenin bacaklarına bağlanmış vaziyette ve 1.5 santimetre çapındaki çelik çubuklardan yapılmış bir hücre içerisine konulmuş olan medyomu görmekte-siniz. Diğer fotoğrafta ise, med-yom derin bir transa girdikten sonra sol kulağından çıkan ek-toplâzmayı görmekte-siniz. (Ya-kından incelendiğinde, ekto-plâzmik kütle-nin kenarlarında, ufak inci taneciklerinden oluşmuş salkımı andıran bir yapı görürüz.)

Bu fotoğrafta ektoplâzmik materyal, elleri çubuklardan dışarı çıkmış ve açık bir İncil'i okuyan bir rahibe formu oluşturmuştur. Oklar, rahibenin demir çubuklu hücreden **çıkma**ya başladığı yeri gösteriyor. Daha önce, bu demir çubuklar dahil, madde âlemimizin %99,99'unun boş mekândan meydana geldiği konusundan söz ettiğimi hiç şüphesiz hatırlayacaksınız. (Daha önce, lâboratuarda çekilen fotoğrafta, bedenimin öbür tarafındaki sandalye arkalığının ön taraftan görüldüğünü de hatırlamanızda yarar var.)

Burada şekil, tümüyle materyalize olmuş durumda, kafesin **dışında**, ayakta durmaktadır. Haç, elbisenin dokuması, medyomun kulağından çıkarken materyalize olan formun ilk kısımlarından biri olan inciye benzer bir süs (alın üst kısmında) gibi ayrıntıları görebilir-siniz. Bu şeklin, medyomun iki yıl önce ölen ve bir Katolik rahibesi olan kız kardeşine ait olduğu tespit edilmiştir.

(Çeviri: Erol KONYALIOĞLU)
(Devam Edecek)

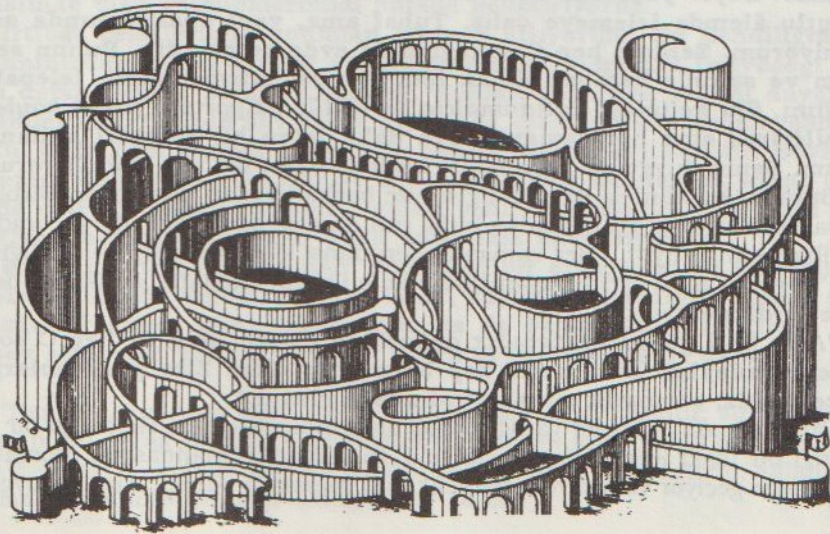
Albert Pauchard'dan RUHSAL TEBLİĞLER

ANLAMSIZLIKLAR

"İZİN verirseniz kız kardeşim içindir bunlar: Kendini üzüntülere kaptırmamalısın. Hiç de önemli olmadığını bilsen! Beni, sanki seninleymişim gibi düşünmeni istiyorum. Törensel bir şey yok, lütfen! (Kendi ölümü hakkında herhangi bir tören, ayin istemiyor.) Sözüm ona 'ölüler'in çevreleri bir sürü tören ile sarılır! Bu, her zaman engeldir. (Yapılan bütün bu törenler, her zaman bir engel teşkil eder.) Şurası bir gerçektir ki: Biz birbirimizi, hiç bir zaman olduğumuzdan başka şekilde hissedemeyiz, bulamayız. Bu da bizde; bizimkilerin henüz onların arasında iken bize eskisinden farklı davranışlarını görmek gibi, rahatsız edici bir duygu uyandırır." ("Dünyadayken, ben sizin yanınızdayken, hep beraber yaşarken nasıl davranıyordunuz; öldükten sonra nasıl hareket ediyorsunuz! Bundan rahatsız oluyoruz." diyor. "Samimi olun.")

"Sevgi dolu duyguların, güzel düşüncelerin, cesaretin ve fedakârlığın için sana teşekkür ederim. Bunlar, bana verdiğin çok değerli armağanlardır. Fakat hâlâ içinde, benim için üzülmeyi eksiltmeyecek ölüm bildirisi, gözyaşları var. Sana bu yüzden sitem etmiyorum, çok iyi anlıyorum seni. Konuyu, daha şuurulu olman için ortaya çıkardım. Sen ve ben, ölümsüzlük

davasını anlatmak için yaşadık. O hâlde ilk şey, nasıl gerekiyorsa öyle davranmaktır. Affet beni, ama sizin ölümlerle ilgili abidelerimize ne kadar güldüm. Buradan bakıldığında, tam anlamıyla gülünç!" ("Yapılan mezarlar, evler, burada bize çok gülünç geliyor." diyor. Varlık kadar sürüp giden bir şey de yok onun için.)

"Eğer seçme şansım olsaydı, bana hiç bir şey yapılmamasını isteyecektim. Ve sen söylentilere aldırmandan davaya hizmet etseydin, seni yürekten alkışlayacaktım! Ama senden hiç bir şey istemiyorum. Bu işteki duyarsızlığın, ilgisizliğin, hâlâ hoşnutsuzluktan büyüktür. Eğer yapılmaya değer bir abide olsun istiyorsan, be-

nim (duraksama, sonra) "!!"... yap onu. Beni, (yeni bir duraksama) 'cesedimle' meşgul olmandan çok, düşüncelerini bulduğum âleme çevirdiğini görmek beni mutlu edecektir. Bir kere de gerekli olanı yap ve artık bu mezarla ilgilenme. Böyle yaparsan beni sevindirirsin. Beni düşündüğün her sefer, bu mutlu âlemde izlemeye çalış. Tuhaf ama, yeni apartmanında seni iyi göremiyorum. Seninle hep C sokağındaki evde beraberdik. Bunun sebebini aradım ve seninle beraber olmak için yer değiştirmediyimi, telepati kullandığımı, (Bu kelimeyi kullanmakta tereddüt ediyorum, fakat böyle açıklayabilirim.) ama her zamankinden daha içten bir telepati kullandığımı anladım. Senin duygu ve geçmişinle bütünleşiyor, bir tek kişi oluyorum."

Burada, kız kardeşi ile olan ilgisi bize başka ipuçları da veriyor. Birbirleriyle ruhi bağlantıları olan iki insandan birisi ruh dünyasına intikal ederse, orada gene bu irtibatı sürdürüyor. "Her zamankinden daha içten telepati kullandığımı anladım." diyor. Yani o varlık yaşamakta olanla ilgisini telepatik yoldan en derin bir şekilde sürdürmektedir.

"Ama hâlâ görüntün tanıdık dekorlarla çevrili. Ben de hep C sokağındaki evimizdeyim. Bazı anlar hep barınağım oldu. Zira pasif anlarımızda eski çevremiz, otomatik olarak etrafımızda oluşur."

Bu imajınatif sahneler varlığın pasif anlarında oluşuyor. Herhangi bir arayış, herhangi bir ilişki içerisinde olmadığımız zamanlarda imajinasyon otomatik olarak faaliyete geçiyor ve sizi rahatlatacak, sizi memnun edecek, size en uygun mi-

zansenı etrafınıza çeviriveriyor ve siz, örneğın, kendinizi evınızda görüyorsunuz, masanızın başında veya dikişinizin başında görüyorsunuz, bir motor bile tamir edebilirsiniz.

"Bunda garip bir şey yok. Böyle gerçek bir barınak olması daha iyi ve güzeldir. Henüz dünyaya o kadar yakınız ki, olduğumuz yerden objektif bir dünyaya ihtiyacımız var."

Henüz, tesir bakımından dünyaya o kadar yakın ve dünya etkilerini bünyesinde o kadar yoğun bir şekilde toplamış ki, bulunduğu yerden objektif bir dünyaya ihtiyaç duyuyor.

"Eğer onu yaratan kendi gerçek iradeniz değilse ve merakımız bizi başkalarının yarattığı dünyalara götürmüyorsa, o hâlde alışkanlıklarımızın yarattığı dünyaya gireriz."

Otomatik imajınasyonumuzun alıştığımız şeyler üzerindeki dokuması daha kolay olur. O da sizin alışmış olduğunuz dünyanızdır, odanızdır, evinizdir, eşinizdir.

"Ama, burada başka şey olmadığını söylemek istemiyorum. Yeryüzünün, dünyasını bütün düzlemlerde yarattığı canlı, yaşayan bir ruhu vardır. Burada, istersem dünyanın her yerini ziyaret edebilir, her köşesine yolculuk yapabilirim. Burada, ziyaretler ve yolculuklar dünyada olduğundan başka bir şekilde yapılır. Zira, biz üç buutlu dünyadaki uzaklıkların yarattığı engellerle karşılaşmıyoruz. Tam olarak nerede bulunuyorum? Sanıyorum, her zamanki dünyanın astral öteki yüzündeyim. Ne yukarıdayım, ne aşağıda. Daha çok içindeyim. Bunu açıklamak zor, bu, senin tanımadığın başka boyut yüzünden oluyor."

BASİT GÖZLEMLER

"BURAYA kadar yaptığım, zihnimdeki bir çıkış yolundan yararlanarak bilgileri size iletmek oldu. Sözlerle açıklanması zor olan şeyleri şuuruunuza iletmeye çalıştım. Her zaman açık, kolay anlaşılır olmazsam, beni hoş görmenizi istiyorum. Şunu unutmayınız ki: Buradaki hayat tarzı dünyadaki hayat tarzının dışında, onu aşan bir durumda. Dünyada ancak taslak hâlinde olan yeteneklerimizi burada geliştiriyoruz.

İrtibat celselerinde konudan konuya atlıyorum. Bu kendiliğinden ya da zihninizden geçen sorular yüzünden oluyor. Herkesin izleyeceği bir öğretim dersi vermek zorunda değilim. Bunlar, daha çok kişisel duygularım, izlenimlerimdir. Bazen söylemek niyetinde olduğum şey geçmeyebilir de... Çünkü, sizin özel alıcılık tabiatınız; 'psşik' değil, 'zihinsel'dir. Böyle olunca, benim sizinle olan ilişkim de zihinsel oluyor. Bundan şu sonuç çıkıyor: Burada objektif hayatın somut olguları sizin içinizde bir çıkış yolu bulmuyor. Oysa metapsşik olgular daha kolaylıkla kavranıyorlar.

Mizacınızın temelinde hem koruyucu bir araç, hem de rahatsızlık veren bir şüphencilik vardır. Sonuç olarak, söylemek istediğim birçok şey gözünüzden kaçıyor. Aşırı tahayyüller ya da basma kalıp fikirlerle karışık çok şey söylemek yerine, az fakat doğru şeyler söylemeyi daha çok seviyorum."

"Her şeyi alamıyorsunuz." diyor. "Siz zihinsel çalışıyorsunuz; size hitap ettiğim zaman, bunu ancak zihniniz kavradığı zaman alıyorsunuz. Psşik olarak idrak edebilseniz, bilgiyi doğrudan doğruya aktarabilirim." diyor. "Kelimelerin, anlamları yıpratmasına, azaltmasına mani olamıyorum." diyor.

"Sizinle nasıl çalışıyorum? Büromda masama oturdum. C sokağındaki büromdan bahsediyorum -daha çok bunun astral öte yüzünde- zira özellikle orada çalışmak hoşuma gidiyor. Yazıyorum. Zihinsel yoğunlaşma olayı sonucu yazdıklarım, kelimesi kelimesine zihnimize işliyor. Gerisi sonradan geliyor. Süreç mükemmel olmaktan uzaktır, ama genelde, ortak çalışmamızdan hoşnutum."

Henüz yer ile gök arasında bulunduğundan, Albert Pauchard böyle bir metot kullanıyor. Dolayısıyla dünyevi alışkanlıkları henüz baskın vaziyette olduğu için, anlatmak istediği şeyleri yazarmışçasına ifade ediyor. Yazı esnasında konsantrasyonunu sağlayıp, bunu âdeta materyal bir biçimde gayet kolaylıkla medyomun zihnine aktarıyor.

"Son zamanlardaki sizin anlamadığınız bazı depresyonların nedenini açıklayacağım. Bunlar etrafınızdaki, üzerlerindeki baskılardan kurtulmak için sizin ortamınızı arayan insanlardan kaynaklanıyor. Bu yüzden kendinizde depresyon hissediyorsunuz. Böyle anlarda sezginiz sizi buna zorladığına göre, görünmeyen varlıklarla konuşan siz de, böylece kurtulmuş olacaksınız. Yeri gelince buna yeniden döneceğiz.

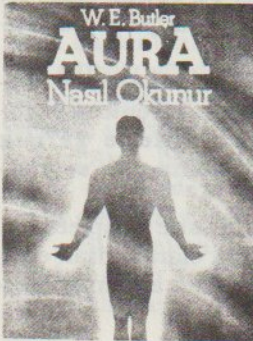
Duyularınız doğrudur. Ay'ın olumlu anlamda üzerinizde derin bir etkisi var. Yeri gelmişken; burada Ay ile âlemimiz arasında sıkı bir ilişki var. Bu ilişkinin astronomik olduğunu anlamıyorum. Zira biz dünyanın alanındaız sanıyorum. Ay'ın dünyevi hayat üzerindeki etkisi, şu anda bulunduğum âlem yoluyla gerçekleşiyor. O hâlde ölümlerin Ay'ın kapısından dünyaya indiklerini söylemek, abartılmış, şiirsel bir fantezi değildir. Ay ışığı, dünya ile bu âlem arasındaki irtibatları kolaylaştırırken, güneş ışığı bu irtibatları zorlaştırıyor."

Albert Pauchard'ın içinde bulunduğu âlem, dünyanın astral bölümüdür. Aynı şekilde ayın da astral bölümünden gelen tesirler dünyanın astral bölümüne ve oradan fizik dünyaya geçer. Herhangi bir tesir doğrudan doğruya gelmez.

Düşünce yayını, bir enerji tarzında sadece bulunduğumuz maddi ortama tesir etmekle kalmaz, aynı zamanda esiri ortama da etki eder. Bu ortamdaki ince (lâtif, süptil) psişik olayların gerçekleşmesi için kullanılan ara madde, bildiğimiz fizik maddenin üzerinde bir titreşime, bir boyuta sahiptir. Düşünceden kaynaklanan bir şekil, bu astral ortamda cisim hâline gelir. Bunlar, şuarsuzdur ve suni bir peyk gibi, aldığı programı aktaran ya da yansıtan bir özelliğe sahiptir.

(Devam Edecek)

(Yorum : Ergün ARIKDAL)

Selman GERÇEKSEVER

BEDENLİ - BEDENSİZ İŞ BİRLİĞİNİN ŞAŞIRTICI SONUCU

Ü NLÜ medyom Doris COLLINS'in celsesinden sonra, Sun Gazetesi âdeta telefon yağmuruna tutuldu. Bayan Collins, adı geçen gazete tarafından bir Geller türü deney yapması için davet edilmişti. Dokuz kanaldan hazır bulunduran telefonlar, deney bitiminden beş dakika sonra çalmaya başlamış ve günlerce devam etmiştir. Bu şekilde birçok ilginç olay da ortaya çıkmıştır:

◆ Elli dört yaşında Keith Barnard adlı felçli bir çiftçi, dört yıldan beri ilk kez değnekleri bir tarafa atmış ve evinin dışında (Emsworth, Hants) dolaşabilmiştir. "Bunun mümkün olabileceğini aklımın ucundan bile geçirmezdim." diyordu ihtiyar.

◆ Agorafobi (açıklık yerlerde bulunmaktan dolayı duyulan korku)'den evinden dışarı çıkamayan bir kadıncağız, bir sesin kendisine korkmaması gerektiğini fısıldamasından sonra, kendi isteğiyle ve korkmadan di-

şarılarda dolaşabilmiştir.

◆ Bir anne telefonda hıçkırarak, Doris'in resmine bakarken, ölmüş olan bebeğini gördüğünü anlatıyordu Sun Gazetesi'ne.

◆ Ağrılarının ve sızılarının birden geçtiğini söyleyenlerin sayısı sayılamayacak kadar çoktu.

Tüm bu ve benzerlerine ek olarak yüzlerce kişi de Doris'in on dakikalık celsesi sırasında o zamana kadar hissetmedikleri huzur dolu dakikalar yaşadıklarını ifade etmekten

kendilerini alamamışlardı.

İlginc olan başka bir tür olay grubunu da Sun Gazetesi'nin yakın çevresindeki binalarda bulunan telefon santrallerinde görülen toplu hâlde arızalardı. Arızaları gidermeye gelen teknisyen ve mühendisler böyle bir şeyi o zamana kadar görmemiş olduklarını itadeden kendilerini alamamışlardı. Durumdan haber-

Doris COLLINS

dar edilen Medyom Doris de bedeni-
-bedensiz iş birliğinin sonuçlarının
nerelere kadar varabileceğini düşün-
-bilmekten son derece memnun oldu-
-ğunu ifade etmiştir.

Sonradan yapılan değerlendir-
-meye göre dokuz ayrı kanaldan ali-
-nan telefon çağrılarının ortalaması, sa-
-niyede bir çağrı olarak belirlenmiştir.
Doris'in celsesi akşam 8.10'da bitmiş
olmasına rağmen yukarıda belirtilen
ortalama telefon çağrısı cumartesi ak-
şamı 12.00'ye kadar devam etmiştir.
Gazeteyi arayanlar arasında (telefon-
-ların çok meşgul olmasından dolayı)
üç saatten beri aramakta olduklarını
bildirenler bile vardı.

Aynı zamanda şifacılık yeteneği
de bulunan Doris Collins, bu celse
nedeniyle birçok insanın acı ve sızı-
-larının da dinmiş olduğunu öğren-
-mekten mutluluk duyduğunu ifade
etmiştir. Bu arada telefonlardan bir
kısmını da Doris kendisi yanıtlamak
ve dinlemek zorunda kalmıştır. Örne-
-ğin, bunlardan birinde evinin damın-
-dan düşerek yaralanan birisi "Sun'ın

Ruhsal Denemesi"nden sonra kendi-
-sini çok iyi hissettiğini söylüyordu.

Olaydaki zamanlamanın çok iyi
olduğunu belirten Doris, böyle bir
çalışmanın ve organizasyonun malî
yükünü hiç bir spiritüalist kuruluşun
kaldıramayacağını söylemiş ve ardın-
-dan eklemiştir: "Ben ise bu deneyi
Spiritüalizm için yaptım. Bir şifacı ola-
-rak bunu yapmak benim en doğal
fonksiyonum. Ama insanlar bugün
birbirlerini boğazlamakla meşguller
dünyanın her yanında. Bu durumda
onları nasıl iyileştirebilirsiniz? Günü-
-müzde İngiltere'de birçok spiritüalist
kilise var. Aslında buralarda halk din-
-lenmeli, huzura kavuşmalı, kendilerini
Tanrı'nın huzurunda hissetmeli ve o-
-radaki görevlilerden şifa tesirleri al-
-malıdır. Fakat ne yazık ki insanlar bir
spiritüalist kiliseye gittiklerinde bul-
-duklarıyla sükûtu hayale uğramaktan
kendilerini alamıyorlar." şeklinde ko-
-nuşmuştur.

(30 Ocak 1988 tarihli PSYCHIC NEWS'
-dan Selman Gerçeksever hazırladı.)

● Işığı sadece kendin için
saklama ki, fazlası da seni
yakmasın.

KEMAL YOLCUSU

● Yaşamak ne kadar var
olmak demek ise, ölmek ondan
daha çok yaşamak demektir.

KADRI

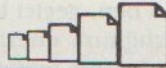

● Fazilet, başkaları için
sarf edilen emeklerin çokluğu
ile kıymet kazanan bir hazi-
-nedir.

KADRI

● Saadetinizin tam olması,
etrafınızdakileri mesut gör-
-menizle mümkündür.

MUSTAFA MOLLA

OKUYUCULARIMIZLA..

Sn. Attilâ UYSAL - ANKARA

Soru: - Her türlü bilgi ile meknuz ruh varlığı, bedeni ile irtibata geçince, neden benliğe mağlûp oluyor? Bu toprak kalıp, nasıl oluyor da onu kafese koyup yolunu şaşırtıyor? Ruh varlığının bilgi ve imkânları sonsuz ise, nasıl olur da, bedene girince şan, şöhrat, para, pul peşinde koşar durur?

Üç buutlu madde âlemi ile İlâhî Yasalar icabı ilişki kuran ruh varlığı, başlangıçta maddenin bütün bilgisine teorik olarak sahiptir. Ruhun, madde-nin tatbiki bilgisini tedricen alabilmek, saklayabilmek, onlarla kompozisyonlar yapabilmek ve gelişmişliği ölçüsünde o bilgileri kullanabilmek hususunda bir başlangıç kabiliyeti vardır. Bu kabiliyetin bir tebliğde de geçen daha teknik ifadesi şudur:

"Ruh varlığı, kâinatta mevcut en kaba titreşimden, en ince titreşime kadar uyum sağlayabilecek bir titreşim kabiliyeti ile yaratılmıştır. Ruhun öz titreşimi, maddi kâinattaki en ince ve en yüksek titreşimden daha yüksek bir performans imkânına sahiptir. Bu, yaradılışı itibarıyla böyledir."

Ruh varlığının, üç buutlu madde kâinatıyla vaki olan ilişkisi, cevheri, şuur sahaları ve perispirisi vasıtasıyla gerçekleşir. Ve beşer aklının kavrayabileceği ruh varlığı, öz, cevher, şuur, şuur sahaları ve perispiriden oluşan bir bütündür. Varlık budur. Bu varlık, madde kâinatıyla, şuurunu, cevherini, iradesini ve perispirisini geliştirerek, tekâmül etmek amacı ile ilişki kurar.

Bu işi tedricî yasına uygun olarak, maksadına uygun olarak ayırdığı kısmi enerjisi ile ve aralıklı olarak yapar. Her bir girişim, yani her bir bedenlenme, her bir doğuş, belirli bir ihtiyaç plânını gerçekleştirmek ana amacını taşır. Yasalar icabı, doğarken şuurun büyük bir kısmı, geçirilecek tecrübelerin selâmeti için karartılır ve ihtiyaca uygun dar bir şuur alanı açık tutulur. Beden, tek taraflı bir geçirgen gibi çalışır. Madde kâinatından ruha tesir girişi serbesttir. Ruhtan fizik bedene tesir girişi çok büyük bir kontrol mekanizmasıyla düzenlenir.

Benliğe mağlûbiyet, belirli bir tekâmül safhasının tabii bir icabıdır. Bir bakıma, ağırlıklı olarak yaşanan bir realitedir. Aşılması mukadder bir safhadır. Önce hakkı verilerek yaşanacak, sonra, mahsurları idrak edildikten sonra terk edilecektir. Ancak, şunu da gözden uzak tutmamalıdır ki; dünyamızda birçok beşeri realiteler iç içe ve bir arada yaşanmaktadır. Dünya ortamının, burada tekâmüllerine devam edecek ruhların ortak tekâmül ihtiyaçlarına uygun olarak, Ruhsal İdare Mekanizmaları tarafından düzenlenen bir genel tesir şebekesi vardır. Nefsaniyet tesirlerinin belirli yoğunluktaki dağılışı da bu düzenlemeye dahildir. Kısaca, nefsanîyet tezahürleri bedenlenmeyle ortaya çıkan geçici şuur halleridir.

Soru: - Ölümden sonra ben ne olur? Egosuz bir benlik düşünebilir miyiz?

Dünyada yaşayan ben, geçici ben-
dir. Asıl ben, ruh varlığının, enerji ve
şuur bakımından bütünü temsil e-
der. Dünyada tezahür eden insan var-
lığı, kendisinin bağlı olduğu ruh var-
lığının, kendi asıl zatının sahip olduğu
ruhi enerjinin, yaklaşık %20'si ile var-
lığını sürdürür. Geri kalan %80'lik ruhi
enerji bölümü, onun zatının, yani üst
benliğinin, şuur ve diğer enerjetik faa-
liyetleri için kullanılır. Tabiidir ki, ruh
varlığı zat olarak, kendi tekâmül düze-
yinin icaplarına uygun olan spatyom
kademesinde bulunur. Yani o ortamın
tesirleriyle alış veriş hâlinindedir. O te-
sirlere uyum sağlamış durumdadır.

Ölüm hadisesi vaki olunca, dün-
yadaki benliği temsil eden ruhi enerji

geri çekilir, spatyoma geçer. Ancak, üst
benlik ile uyum sağlayıp kaynaşması,
başlangıcı teşevvüş dönemi olmak üze-
re birtakım ara safhalardan geçildik-
ten sonra, asıl ruh varlığının tekâmül
düzeyine uygun oranlarda gerçekleş-
ebilir. Ruh varlığı, dünyadaki ölümden
sonra, dünya ile irtibat yapması icap
ederse, genel olarak, son dünya haya-
tında kullandığı şekil ve sembollerden
yararlanarak bu işi tahakkuk ettirir.
Geçici benliğin spatyomdaki varlığı,
zati ile kaynaşması tamamlanincaya
kadar devam eder. Tabiidir ki, yasa-
ların ve tekâmül zaruretlerinin icapla-
rına uygun olarak, yukarıda arz edilen
genel hâlin istisnaları olabilir.

Alternatif Tıp

Akupunktur•Hipnoz•Homeopati•Yoga•Bitki ile Tedavi•Doğal Çevre

Şubat - Mart - Nisan Sayılarından sonra

MAYIS sayısı ÇIKTI

Fiyatı : 3000 TL.

- Canlılardan Yayılan Işımlar : Kirlian Tekniği.
- Transandantal Meditasyon.
- Radyestezi.
- Gelecek, Alternatif Tıbbın.

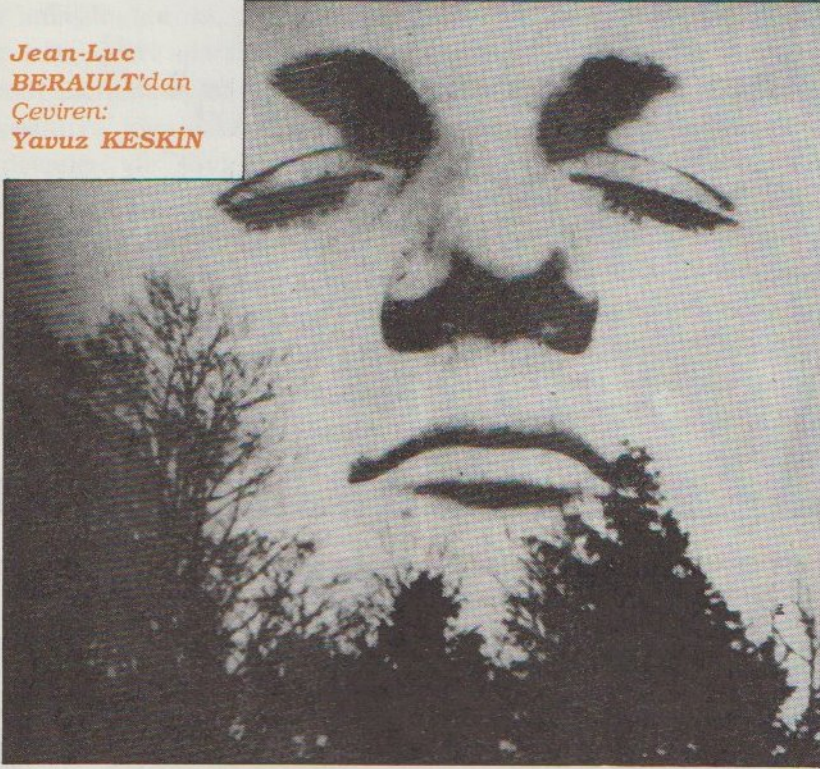
gibi ilginç konular

Abone Adresi: Nuruosmaniye Cad. 17/1 Kat:2 Daire:9 Cağaloğlu/İSTANBUL

Telefon: 526 30 73 - 511 71 22

HABERCİ RÜYALAR

Jean-Luc
BERAULT'dan
Çeviren:
Yavuz KESKİN

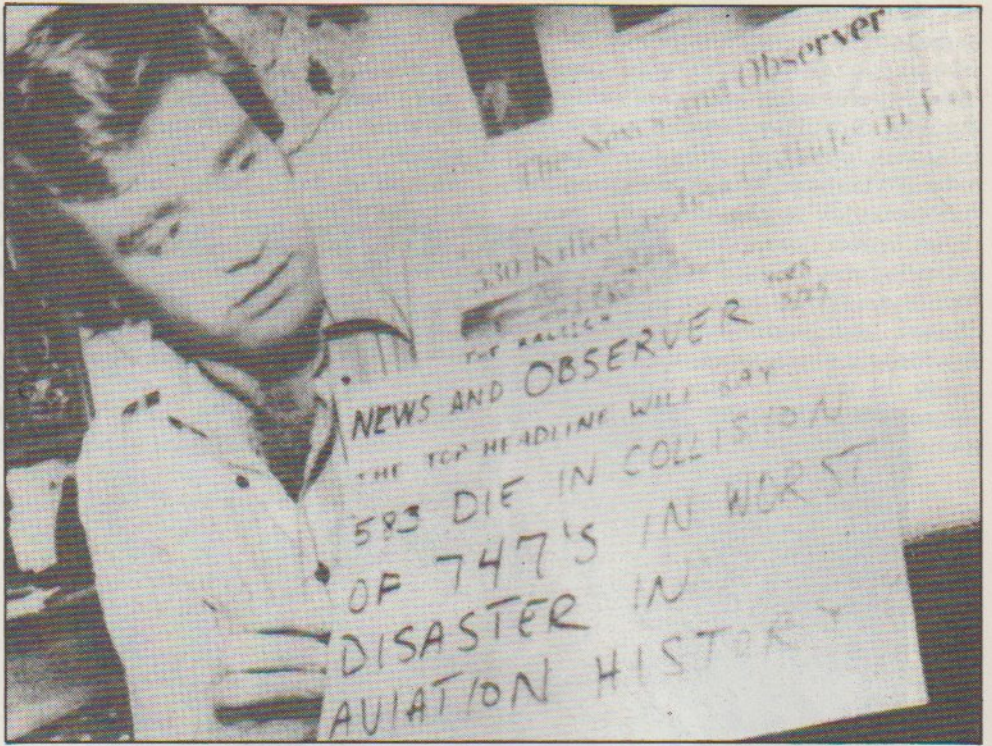

Oniromansi, yani rüya vasıtasıyla geleceği bilme olgusu, şüphesiz, kehanet yöntemlerinin en eskisidir. Bu yönteme, çok eski çağlarda olduğu gibi, primitif toplumların çoğunda bugün bile başvurulmaktadır ve de bu insanlara göre rüya, basit birer düş ve kuruntu gibi kabul edilmemektedir.

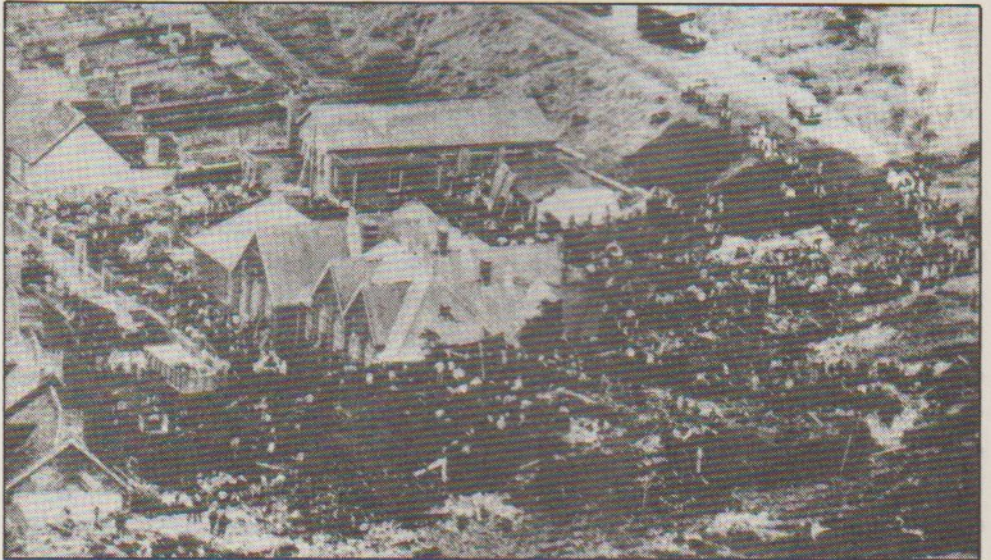
Epey zamandan beridir "rüya

tabir kitapları" itibarlarını bir hayli yitirmiş durumdadırlar. Yorum nüanslarından yoksun bulunan bu otomatik yorum şekilleriyle insanlar artık alay eder olmuşlardır. Ama duyular dışı idrak olgusunun gerçekliği bugün ispatlanmış durumdadır ve onun içindir ki, başka bir iddia şekli ortaya konamadığı sürece, önsezisel (prémonitoire) rüyalar sorununu kal-

Üstte: Lee Fried, bir uçak kazasını önceden bilmiş ve ölü sayısını dahi belirtmişti. Altta: Bir toprak kayması neticesi gömülen Aberfam Köyü.

dırıp bir yana atmak mümkün değildir.

Nörofizyoloji, rüyalar konusunu artık daha sıkı bir biçimde incelemeye başlamış bulunmaktadır. Ansefalografik incelemeler sonucunda şu husus anlaşılmıştır ki, insanda uyanıklık hâli, genel olarak; her yirmi dört saat zarfında uyku yüzünden bir kez kesintiye uğramakta, bu uykunun devreleri de şöyle sıralanmaktadır: Yavaş dalgalı uyku (toplam sürenin % 70-80'i) ve paradoksal diye adlandırılan uyku (her bir buçuk saatte bir meydana gelmektedir). Rüyaların görüldüğü evre, işte bu paradoksal uyku periyotlarıdır ve özellikle de uyanış anının hemen öncesindeki periyottur.

Ancak, bu nörofizyolojik açık-

lama biçimi, yine de, düşsel faaliyetin niteliğini bazen açıklığa kavuşturamamaktadır.

Kadim Mısır'da rüyaları yorumlayabilecek yetenekteki kimseler büyük itibar görmekteydiler. Firavunun bir rüyasını tabir ettiği için Yakup oğlu Yusuf'un nasıl imrenilecek bir kimse oluverdiği Tevrat'ta kayıtlıdır. Yunanlılar'a göre ise, rüyalar, isteklerini ölümlülere bildirmek veya onlara yardım etmek isteyen ilâhların mesajlarıydı. Homeros, rüyaların cinslerini tanıtırken iki kapının mevcudiyetinden söz etmektedir. Bunlardan birincisi boynuz maddesindedir ve oradan yalancı rüyalar geçmektedir; fildişinden olan diğeri ise uyarıcı (prémonitoire)rüyaların geçtiği kapıdır. Yorumcunun mahareti, açıkla-

Devrin bir ressamı tarafından canlandırılmış olan Titanik faciası.

mak zorunda olduğu rüyanın, bu kapılardan hangisinden geçip geldiğini saptamaktan ibarettir. Milâdın II nci asrında, Efesli Artemidor "tüm rüya tabirlerine" temellik etmiş olan bir rüya yorum kitabı yazmıştır.

Rüya yorumu konusu Fransa'da, XV inci asırda, Paris surlarında kamp kurmaya gelmiş olan bir çingene grubu vasıtasıyla saygınlık kazanmıştır. Çok daha önceleri, Galyahlar rüyaya büyük önem vermekteydiler, fakat bu inanç, Hristiyanlık'ın gelişiyle birlikte kaybolup gitmiştir.

Rüyaların esrarlı muhtevasını gözler önüne serme konusu uzun süre ancak bir iki uzmanı meşgul etmiştir, ama, Efesli Artemidor'un-kinin bir taklidi hüviyetinde olmak üzere, 1760 yılında ilk rüya tabir kitabı yine de yayınlanabilmiştir. Onu da yenileri izlemiştir. En ünlüleri arasında ilk akla gelenler, Bayan Lenormand'ın "la Clef des Songes révéleé à Tous" (Herkes İçin Rüya Tabirleri) adlı kitabıyla Paul Lacroix'nın "l'Onéicritie ou l'Art d' Expliquer les Songes" (Rüya Yorum Sanatı) adlı kitabıdır.

Önsezisel veya, başka bir deyişle, uyarıcı rüyaların asıl özelliği, uyku sırasında ortaya çıkışlarıdır. Gerçi bu ifade söylemesi biraz gülünç kaçır görünümündedir, ama rüyayı, görücülükten (voyance) ve genel anlamdaki içe doğuş fenomenlerinden ayırt etmeyi mümkün kılacak tek tarif de budur.

Önsezi (prémonition) örnekleri, henüz açıklanamamış olan bu gücü bir çırpıda inkâr edemeyecek kadar çok sayıdadır. Paranormali bilimsel bir anlamda incelemiş olan Prof. Richet'nin bu konuda söylediklerini birlikte dinleyelim: "Varılan yegâne sonuç, prekognisyonun mevcut olduğu sonucudur. Bu gücün olağan dışı, akıl almaz (paradoksal) ve zahiren acayip yanını kesinlikle kabul etmemiz gerekir. Belki bir gün bu konuya bir açıklık getirebiliriz. Olgular zaten elle tutulur ve tartışma götürmez ölçüde gerçeklerdir. Premonisyon mevcuttur."

HABERCİ RÜYA ÖRNEKLERİ

Binlerce örnek arasından ün yapmış birkaçını zikredelim. Bunlardan biri, devrin insanları tarafından mucize olarak nitelenmiş olan V inci Pie'ye aittir. 7 Ekim 1571 günü Roma'daki sarayında yüksek rütbeli papazlarıyla birlikteyken içinde bir daralma, bir çarpıntı zuhur eden papa, koşup pencereyi açmış, gözlerini doğu yönüne dikmiş ve dönüp çevresindekilere şöyle demiştir: "Derhal Rabbimiz'e şükredelim, zira donanmamız zafer kazandı. " Vizyonunu gördüğü olay, binlerce kilometre mesafede cereyan eden Lepant deniz muharebesiydi.

Bir diğer örnek de 1912 tarihli- dir. Bir işi için A.B.D.'ye gitmek zorunda olan O' Connor adlı bir İngiliz tüccar Titanik'te bir kişilik yer ayırtmıştır. Ancak, hareket tari-

hinden birkaç gün önce bu şahıs, rüyasında, tüm uzmanlarca batması imkânsız diye nitelendirilen bir geminin okyanusta battığını görmüştür. Allak bulak bir vaziyette konuyu ailesiyle görüşmüş ve sonunda rezervasyonunu iptal ettirmiştir. Bilindiği gibi, Titanik, 13 Nisan'ı 14 Nisan'a bağlayan gece bir aysberge

çarpmış ve sulara gömülmüştür.

Aberfan'ın Cornouailles adlı maden bölgesinde 21 Kasım 1966 günü, yağmurun etkisiyle dibi kemirilen dev bir kum ve toprak yığını köyün bir bölümünün üzerine yürümüş ve çoğu okul çağında çocuk olan yaklaşık yüz elli kişinin ölümüne yol açmıştır. Daha sonra çevrede

(Devam Edecek)

KONFERANSLARIMIZ

İSTANBUL :

- 2 Mayıs : **Serbest / SORU-CEVAP** Ergün ARIKDAL
- 9 Mayıs : **Gelenekler, Örf ve Âdetler** Ergun CANDAN
- 16 Mayıs : **Sebep-Sonuç Yasası** Fulya DEMİREL
- 23 Mayıs : **Aura ve Kirlian Fotoğrafçılığı** Levent KOSOVA
- 30 Mayıs : **Astral Beden ve Astral Âlem** Cemal GÜRSOY
- Halûk ÖZDEN

Yer: Dernek Merkezi, Taksim, Saat: 19.30 - 20.30

- 10 Mayıs : **Tekrardoğuş** Selman GERÇEKSEVER

Yer: Genel Evrim Derneği, Osmanbey, Saat: 19.00-21.00

ANKARA :

- 27 Mayıs : **Şuurlu Yaşam Tatbikatları** Ergün ARIKDAL

Yer: Fransız Kültür Merkezi, Kızılay, Saat: 14.00 - 16.00

ESKİŞEHİR :

- 17-18 Mayıs : T.C. Anadolu Üniversitesi Kültürel Çalışmalar ve Çevre Eğitim Merkezi'nin özel olarak düzenlediği **Sevgi** konulu seminerde aşağıdaki konuları sunacağız.

★ **Sevgi Gücünün Evrendeki Yeri, Sevgi İhtiyacı ve Sevgi Nakli** Ergün ARIKDAL

★ **Duygusal Sevgi ve Şuurlu Sevgi** Erol KONYALIOĞLU

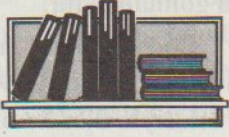
★ **Dinlerde Sevgi** Cezmi AKSOYLU

İZMİR :

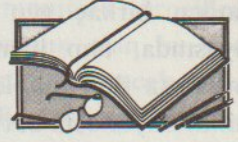
- 20 Mayıs : **İnsan Kaderinin Yapıcısıdır** Fulya DEMİREL
- Hürriyet KALALI

Yer : Türk Amerikan Derneği. Alsancak, Saat : 14.00 - 16.30

NOT: Konferanslara giriş ücretsiz ve serbesttir. Geç kalınmaması rica olunur.

KİTAPLAR ARASINDA

BUDA'NIN ÖĞRETİSİ

Kitabın Adı/Özgün Adı:
**BUDA'NIN ÖĞRETİSİ / THE GOSPELS
OF BUDDHA**

Yazarı ve Türkçesi:
Paul CARUS'tan Teoman UÇGUN

Sayfa Adedi ve Baskı Tarihi:
224 Sayfa, 1984
Fiyatı: **5000 TL.**

RUH ve MADDE DERGİSİ * YAYINLARI
P. K. 9 Beyoğlu - İSTANBUL

Paul Carus'un bu kitabında, Buda'nın hayatı ve onun dünya üzerinde derin etkileri olan öğretisi, duru bir üslupla anlatılıyor.

Kitabın en önemli özelliklerinden biri, Paul Carus'un eski Budist metinlerinden yaptığı orijinal çevirileri içermesidir.

Bugünün insanının inancı ne olursa olsun, Buda'dan öğreneceği çok şeyler vardır. Zira, insanoğlu hâlâ mutluluğu maddenin içinde aramakta, ama bulamamaktadır; ıstıraptan kurtulmanın yolunu bilmemektedir. Ve Buda, gerçek mutluluğa giden yolu bütün açıklığıyla anlatıyor. Bu kitap, insanın nefsiyle olan mücadelesinde galip gelmenin ve kendini bilmenin tekniğini sunuyor:

"Etrafına bak ve hayatı temaşa et. Her şey geçicidir, hiç bir şey kalıcı değildir..."

"Ah, endişeden bir kurtulsak, yakıcı arzularımız bir sönse! Ruhumuz ne zaman rahatlayacak ve birleşecek!"

"Efendimiz Buda hayatın fenalıklarına üzüldü. Dünyevi mutluluğun boşluğunu gördü ve solmayacak, ölmeyecek, fakat her zaman ve her zaman kalıcı tek şeyde kurtuluşu aradı."

"Siz ki hayatı arzuluyorsunuz, bilin ki ölümsüzlük fanilikte gizlidir."

"Nefret ve arzunun esiri olandan gerçek gizlenir. Akli dünyevi menfaatlerle bulutlanmış olan avam için Nirvana anlaşılabilir ve esrarengizdir..."

"Gerçeğe ulaşmak ancak, benliğin bir hayal olarak tanınması hâlinde mümkün olabilir. Doğruluk ancak, ruhumuzu egoizmanın ihtiraslarından kurtardığımız zaman uygulanabilir. Mükemmel huzur ancak, bütün kibrin yok olduğu yerde yerleşebilir."

"Kutsal Buda cevapladı: Benliği söndürerek kurtuluşu elde ettim. Bedenim uslandı, ruhum arzudan sıyrıldı ve en derin gerçek, yüreğime yerleşti. Nirvana'yı elde ettim, bu nedenle yüzüm sakin ve gözlerim parlak. Şimdi yeryüzünde gerçeğin saltanatını kurmak, karanlıkta gizlenenlere ışık vermek ve ölümsüzlük kapısını açmak istiyorum."

"Eğer bazı insanlar savaşta bin kere bin kişiyi yenerlerse ve bir başkası kendini yenerse, o, galiplerin en büyüğüdür."

"İçtenlik ölümsüzlüğün yoludur,

SONSUZ HAYAT Baştarafı S.9'da

Şekil-1'de, tahayyül için faydalı olacak bir deney verilmektedir. Bir kutunun ön kısmı görüldüğü üzere buzlu camla kapanır. Ortasına, yumurta şeklinde kesilmiş iki mavi jelatin kâğıdı yerleştirilir. Ortasında ufak bir delik vardır. Bunun gerisine ufak bir ampul konur. Bu, reflektörün ortasında yer almaktadır. Reflektörse, içi altın yaldızla boyanmış bir çorba kâsesinden ibarettir. Aralıklı siyah çizgiler ışık yandığında ışınları ayırırlar. Buna bir müddet bakıldıktan sonra gözler kapanırsa, zihinde görülen görüntüler şahsın tekâmül derecesine göre değişebilir.

GERÇEK AMEL Baştarafı S.12'de

yararlı olur. Tanrı'nın, kulun ibadetine ihtiyacı yoktur. O aciz değildir Yukarı'nın isteği, kulların uyanık olmaları; bilerek, şuurlu yaşamalarıdır. Çok ibadet eden, iyi amel işler ve cennete gider lâfi, çocukluk çağındaki insana hitabendir. Yani, belli zamanlar

IAN BORTS'UN İNANILMAZ DAVASI Baştarafı S.19'da

hisler, %95 oranla doğrulanmıştır. Her şeye rağmen fikirler bölünmüş durumdadır ve Amerikalı psikologlar, büyük bir arzuyla bu fenomenlere eğilmekte dirler. Şayet tüm kâinat, bütünüyle hücrelerimizde mevcutsa, bu durumda dış, iç durumuna, iç de, sonsuz dış durumuna gelmektedir.

düşüncesizlik ise ölümün yoludur. Samimi olanlar ölmez; düşüncesizler ise şimdiden ölmüş gibidirler."

"Düşünceni zevk veren şeylere yöneltme ki, yandığın zaman 'Bu acıdır.' diye bağırmasın."

"En yüce gerçeği görmeden yüz yıl yaşamaktansa, en yüce gerçeği gören insanın hayatındaki bir gün daha değerlidir."

"İnsanlar arasında, ırmağı geçip hedefe ulaşanı azdır. Büyük çoğunluk kıyıda bir aşağı bir yukarı koşuşur; fakat yolculuğu bitiren için ıstırap yoktur."

Şekil-2'de ise, üstü olan üçlü bir paravana görülmektedir. Kapanıp bir dolap şekline getirildiğinde içine bir iskemle konur. Evvelki enkarnasyonunda nasıl görmüşse, o kişi iskemleye oturduktan sonra, on beş dakika süresince muhtelif simalara girecektir. Bu olay karanlık odada ve seyirciler de el fenerinin gerisinde yer almalıdırlar. İskemledeki kimse gözlük, küpe ve kolye gibi parlak şeyleri çıkarmalıdır.

Paravananın içi mat siyah boya ile boyanmalı veya kumaşla kaplanmalıdır.

(Devam Edecek)

da ibadet edip, Yukarı'ya borcunu eda edip kurtulacak, 5 veya 10 vaktin dışında kişi her şeyi unutup keyfine göre yaşamaya hak mı kazanacak? Ahiretini garantiye mi alacak? Tabii ki, hayır.

Ama bu anlayışa kavuşmadan ve onu doğal bir hâl olarak yaşamadan önce, insanlığının alışkanlıklarının esaretinden kurtulması gerekecektir şüphesiz.

(LE MONDE INCONNU'dan
Çeviren: Halûk ÖZDEN)